

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 19. srpna 2020 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Květy Knoflíčkové a Ladislava Kašpara,

takto:

Obžalovaní

1. M [redacted] N [redacted]

nar. [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted], bývalého příslušníka PČR KŘP [redacted] kraje, OŘ [redacted],

2. A [redacted] Š [redacted]

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted],

se podle § 226 písm. c) trestního řádu zprošťují obžaloby pro skutek, že

dne 23. listopadu 2008 v době od 01:45 hodin do 03:20 hodin, po předchozí vzájemné dohodě, M [redacted] N [redacted] v době svého služebního volna spolu s A [redacted] Š [redacted] a další dosud neustanovenou osobou, po předchozím kontaktu s poškozeným T [redacted] P [redacted], nar. [redacted], a následném jeho převezení na odlehlé místo nacházející se na účelové komunikaci vedoucí z obce Podhradí k přehradě Bílý Halštrov, v katastru obce Podhradí, okres Cheb, nejprve poškozeného fyzicky napadli a poté v prostoru odbočky na hráz přehrady Bílý Halštrov, a to v době, kdy se poškozený v důsledku zlomeniny stehenní kosti levé dolní končetiny způsobené předchozím útokem a v důsledku výrazného ovlivnění alkoholem nacházel ve stavu, ve kterém nebyl schopen útěku ani obrany, a s vědomím, že tím poškozenému způsobí smrt, s čímž byli

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

srozumění, upoutali poškozeného prostřednictvím lana či obdobného předmětu, uchyceného za opasek u kalhot, za přesně neustanovené motorové vozidlo, s největší pravděpodobností zn. VW Passat Variant, které řídil A. Š., a tímto způsobem jej následně za jedoucím vozidlem vlekli a smýkali po povrchu účelové komunikace v délce nejméně 1630 metrů směrem k pozemní komunikaci č. 2175, vedoucí od obce Podhradí do obce Kopaniny, na kterou odbočili a po této silnici jej vlekli a smýkali dalších cca 500 metrů ve směru na obec Kopaniny, což poškozenému způsobovalo značné utrpení, neboť nejméně zpočátku byl při vědomí, a poté tělo poškozeného, které v této době neslo rozsáhlé známky poranění v důsledku vlečení a smýkání po drsném povrchu komunikace, zanechali ležet u krajnice u vjezdu do areálu bývalé textilní továrny OHARA, kdy tímto jednáním, tedy fyzickým napadením a následným vlečením a smýkáním těla po drsném povrchu komunikace, poškozenému způsobili rozsáhlá devastující zranění neslučitelná se životem, a to rozsáhlou ránu se ztrátou části měkkých pokrývek lebních a kosti v levé temenně-týlní krajině s „obroušením“ kosti na okraji defektu, oděrky a tržné rány či krevní výrony na obou ušních boltcích, na čele, na nose, na obličeji, na krku, na obou horních končetinách, na hrudníku vpravo i vlevo, na bříše, v kyčelní krajině vpravo i vlevo, na zádech, na obou hýždích, na obou dolních končetinách včetně rozsáhlé ztráty tkáně na zevní straně bérce vlevo a v krajině levého i pravého nártu, otok mozku s drobnými ložisky pohmoždění, nevelký krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou, krevní výron pod měkké pleny mozkové, krvácení do postranních mozkových komor, zlomeninu dolní čelisti vpravo, zlomeninu horní čelisti a lící kosti vlevo, krevní výron na rozhraní zadní a zevní plochy levého stehna, kapsovitě odtržení kůže od svalstva na zadní a zevní ploše levého stehna, zlomeninu těla stehenní kosti vlevo, pohmoždění plic a vdechnutí krve do plic s akutní plicní rozedmou, krevní výron v pouzdru pravé ledviny, krevní výron pod pouzdrém jater a krevní výron v okolí žlučníku, na následky kterých poškozený dne 23.11.2008 v době od cca 03:00 hodin do cca 04:00 hodin zemřel, kdy bezprostřední příčinnou smrti poškozeného bylo pohmoždění mozku s otokem při úrazovém šoku v důsledku mnohočetných úrazových změn a ze soudně-lékařského hlediska se jednalo o smrt násilnou v důsledku utrpených poranění,

čímž měli spáchat

trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb.,

Odůvodnění

1. Z důkazů, provedených v hlavním líčení bylo nepochybně zjištěno, že dne 23. listopadu 2008 v 03:54 hodin nalezl svědek G. u silnice v obci Podhradí, u bývalé továrny Ohara, tělo poškozeného T. P. V době nálezu byl mrtev. Následně bylo zjištěno, že poškozený utrpěl rozsáhlá devastující zranění neslučitelná se životem, a to rozsáhlou ránu se ztrátou části měkkých pokrývek lebních a kosti v levé temenně-týlní krajině s „obroušením“ kosti na okraji defektu, oděrky a tržné rány či krevní výrony na obou ušních boltcích, na čele, na nose, na obličeji, na krku, na obou horních končetinách, na hrudníku vpravo i vlevo, na bříše, v kyčelní krajině vpravo i vlevo, na zádech, na obou hýždích, na obou dolních končetinách včetně rozsáhlé ztráty tkáně na zevní straně bérce vlevo a v krajině levého i pravého nártu, otok mozku s drobnými ložisky pohmoždění, nevelký krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou, krevní výron pod měkké pleny mozkové, krvácení do postranních mozkových komor, zlomeninu dolní čelisti vpravo, zlomeninu horní čelisti a lící kosti vlevo, krevní výron na rozhraní zadní a zevní plochy levého stehna, kapsovitě odtržení kůže od svalstva na zadní a zevní ploše levého stehna, zlomeninu těla stehenní kosti vlevo, pohmoždění plic a vdechnutí krve do plic s akutní plicní rozedmou, krevní výron v pouzdru pravé ledviny, krevní výron pod pouzdrém jater a krevní výron v okolí žlučníku, na následky kterých poškozený dne 23.11.2008 v době od cca 03:00 hodin do cca 04:00 hodin zemřel, kdy bezprostřední příčinnou smrti poškozeného bylo pohmoždění mozku s otokem při úrazovém šoku v důsledku mnohočetných úrazových změn a ze soudně-

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

lékařského hlediska se jednalo o smrt násilnou v důsledku utrpěných poranění. K uvedeným zraněním došlo smýkáním těla po drsném povrchu. K tomuto smýkání došlo kromě komunikace vedoucí z Aše do Kopanin také na účelové komunikaci, vedoucí k přehradě Bílý Halštrov.

2. Na samotný úvod je třeba uvést, že ihned po nálezů poškozeneho byly dne 23. 11. 2008 zahájeny úkony trestního řízení a bylo vysloveno podezření, že pachateli mohou být M■■■■ N■■■■ a I■■■■ P■■■■. V tomto směru byl policejním orgánem podán návrh dozoruujícímu státnímu zástupci na zahájení trestního stíhání. Ten však tomuto návrhu nevyhověl s tím, že sice existují určité důkazy a indicie, které by mohly ukazovat na účast jmenovaných osob na usmrcení poškozeneho, žádný však není natolik průkazný, aby vedl k zahájení trestního stíhání. V tomto smyslu pak byla usnesením policejního orgánu ze dne 19. 8. 2009 věc podle § 159a odst. 4 trestního řádu odložena.
3. Důležité je, za jaké důkazní situace se tak stalo. V době odložení měl policejní orgán k dispozici velkou většinu důkazů, které jsou součástí spisového materiálu i nyní, tedy zajištěné stopy, jejich vyhodnocení, komparace zajištěných krevních stop a věcí, patřícím podezřelým. Byly k dispozici výslechy svědků, kteří se vyjadřovali k možnému výskytu podezřelých a poškozeneho v inkriminovanou dobu. Dokonce byla k dispozici expertiza pachové identifikace, jejímž výsledkem byla shoda pachového vzorku N■■■■ se stopami, nalezenými na rukou poškozeneho.
4. Dne 1. června 2018 pak bylo zahájeno trestní stíhání proti obžalovaným (nikoli již proti I■■■■ P■■■■). Stalo se tak za stejné důkazní situace, která byla ovšem výrazně podpořena důkazy novými, kterými jsou výslechy svědka vystupujícího pod jménem N■■■, jehož totožnost byla utajena podle § 55 odst. 2 trestního řádu (dále jen svědek N■■■) a na ní navazující protokol o vyšetřovacím pokusu, který byl proveden k prověření jeho výpovědi.
5. Oba obžalovaní svou vinu od počátku jednoznačně popřeli.
6. Obžalovaný N■■■■ v přípravném řízení uvedl, že v době, kdy mělo k činu dojít, byl v pracovní neschopnosti, byla sobota večer a on byl na návštěvě u svého kamaráda I■■■■ T■■■■ a hráli poker společně s I■■■■ P■■■■ a P■■■■ J■■■■. Když hráli poker, tak mu volala jeho přítelkyně T■■■■ V■■■■, že u nich doma byla kontrola z policie na dodržování léčebného režimu. Volala mu celkem 2x, že u nich kontrola proběhla dvakrát. Tomu nevěnoval pozornost a pokračovali do pozdních večerních hodin a poté odešli s P■■■■ a J■■■■ do nedalekého baru Piccolo. V baru popíjeli a přišel tam i T■■■■ P■■■. Z toho večera si pouze pamatuje, že si P■■■ sedl vedle něj na bar, objednal si malé pivo, to vypil na ex a poté z barové židle upadl na zem. Když P■■■ ležel na zemi, tak mu P■■■■ sdělil, že se jedná o syna „B■■■“ což je jeho otec, kterého oni oba osobně znají. Tak mu pomohli nejspíš vstát a on z baru odešel. Byl zjevně v podnapilém stavu. On se ještě chvíli spolu s I■■■■ P■■■■ v baru zdržel a pak odešli na diskotéku, která je v těsné blízkosti baru, kde na ně čekala jeho přítelkyně T■■■■ V■■■■. V průběhu té diskotéky I■■■■ P■■■■ odešel a on tam zůstal s přítelkyní, se kterou pak odešel domů. K dotazu, zda znal P■■■ předtím, než ho viděl spadnout ze židle, uvedl, že ne, možná od vidění, ale ne podle jména, to se dozvěděl až od P■■■■, že se jedná o syna jejich známého „B■■■“, kterého oba znají a se kterým chodili do hospody na pivo. Toho večera pil pivo u T■■■■, pak v tom baru a na diskotéce, kolik toho vypil, si nepamatuje, v podnapilém stavu nebyl. Zda přišla jeho přítelkyně T■■■■ V■■■■ za ním přímo do baru, to si nepamatuje, je to možné, ví ale jistě, že na ně čekala na diskotéce. Zda byla jeho přítelkyně na diskotéce v době, kdy hrál ten poker, to neví. A■■■ Š■■■■ zná z práce u policie, protože Š■■■■ pracoval jako ochranka na různých diskotékách a on se s ním setkal v rámci výkonu služby. Vztah k němu neměl žádný, spíše formální pracovní. K dotazu, zda byl Š■■■ ten večer také na té diskotéce, když tam byl on, uvedl, že si nevzpomíná. V době, kdy došlo k úmrtí poškozeneho P■■■, žádný

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

automobil neměl, neuměl řídit, i když vlastní řidičský průkaz. Jaké vozidlo v té době užíval Š■■■■, to neví. K dotazu zda se v průběhu večera z diskotéky s panem P■■■■ vzdálil, sdělil, že ne, možná si šli pouze zakouřit.

7. V hlavním líčení dále uvedl, že P■■■■ si po pádu ze židle zase sedl zpátky k němu na bar a bavil se tam s nějakým svým kamarádem. Barmani z Picola, R■■■■ Š■■■■ a I■■■■ Š■■■■, mu řekli, že už mu další pití nenalijí, protože je podnapilý a ať jde domů. On chvíli zkoušel upíjet z piva tomu svému kamarádovi, ale asi tak po pěti nebo deseti minutách se sebral a odešel. Viděl ho, jak jde z Picola po silnici na protější chodník. A potom jsem mu už dál nevěnoval pozornost. Obžalovaný v Picolu dále zůstal, bavil se svou přítelkyní, I■■■■ P■■■■. Potom ještě v boxu hned před nimi seděl E■■■■ Ch■■■■ se svojí kamarádkou J■■■■ P■■■■. Dále tam byl K■■■■, to je bývalý ■■■■■ policista, s tím se dále také bavil. V tom baru se zdrželi ještě zhruba 45 minut. Mohlo být tak 02:15-02:30, když z Picola odcházeli na diskotéku. Přišli na tu diskotéku, kde je chodba, u vstupu byl ■■■■■ té diskotéky M■■■■ F■■■■ a ještě tam byl s ním z ochranky J■■■■. A potom tam jsou dveře do hlavního sálu té diskotéky, kde nakoukli, jestli je tam někdo známý a podle toho se chtěli rozhodnout, jestli na té diskotéce zůstanou. Když tam stáli s P■■■■, tak za nimi došla jeho družka T■■■■. Nakonec se domluvili, že na té diskotéce zůstanou. Za T■■■■ přišly její kamarádky K■■■■ K■■■■, N■■■■ V■■■■, K■■■■ M■■■■, on se tam bavil s P■■■■ s Vietnamci. Mezitím za nimi došel i spolužák ze základky K■■■■. Byli tam i další lidé. Byl tam I■■■■ K■■■■ se svou přítelkyní, která pracovala jako ■■■■■ okresní policie v ■■■■■. Pak tam byl P■■■■ Ž■■■■. I■■■■ K■■■■ a P■■■■ Ž■■■■ byli kolegové z jeho předcházející práce. Na baru byl i P■■■■ T■■■■, to byl také spolužák ze základky. Na té diskotéce se bavili zhruba hodinu a potom ten K■■■■ říkal, že jde domů. Obžalovaný s P■■■■ šli s ním ven a venku si společně zapálili cigaretu. Tu vykouřili a s P■■■■ se vrátili na tu diskotéku. Mezitím, než dokouřili tu cigaretu, tak si všiml, že na tu diskotéku přišel J■■■■ B■■■■, to byl spoluhráč z basketu. S ním přišla Š■■■■ H■■■■, to byla jeho dlouholetá přítelkyně a ještě V■■■■ K■■■■. B■■■■ ho zdravil, když přicházel na diskotéku a on jsem mu schválně neodpověděl, protože byl na něj naštvaný, že se nezúčastnil mistrovského utkání, které předtím hráli. Pak se vrátili na tu diskotéku, to mohlo být něco mezi 03:15 a 03:30 hod. Stáli dál na svém místě. Stále s nimi byla T■■■■ Kamarádka K■■■■. Občas tam za nimi přišel i její budoucí manžel I■■■■ K■■■■. Potom P■■■■ vnímal asi do 04:00 hod. Potom asi odešel. Obžalovaný také s T■■■■ během té diskotéky tančili, nebo stáli na tom jejich místě a bavili jsme se se známými. Z diskotéky mohli odejít kolem 05:00 hod. Šel za vyhazovačem M■■■■ F■■■■, ten mu dal klíč od šatny, vzali si bundy a šli s T■■■■ domů. Druhý den proběhlo, že je nějaká nehoda v Podhradí, že tam je zastavená doprava. T■■■■ potom byla večer v baru Picolo a když se vrátila, tak se dozvěděl, že ten, co při té dopravní nehodě zemřel, je její kolega z práce T■■■■ P■■■■. Bylo mu jasné, že se celá ta věc bude vyšetřovat, tak v pondělí ukončil svou pracovní neschopnost a nastoupil zpátky do práce na oddělení.
8. Když pak byla obžalovanému přečtena jeho výše citovaná výpověď z přípravného řízení, uvedl, že vesměs souhlasí, ale na pár dalších věcí si vzpomněl. Když byl poprvé vyslýchaný, tak to bylo ve Varech na GIBS. Byl v šoku, bylo to po zadržení. Tak tam pár věcí neuvedl, na které si nevzpomněl. Pokud měl vysvětlit rozpor ve výpovědích, když uváděl, že za ním přítelkyně přišla do baru Picolo, ale v přípravném řízení uvedl, že za ní šel na diskotéku, tak k tomu řekl, že tehdy (v přípravném řízení) si nebyl jistý. Ale v průběhu roku, co je zadržený, tak na to myslel neustále a vzpomněl si na to, že ta přítelkyně za nimi do Picola musela přijít těsně potom, co P■■■■ spadl z barové židličky na zem a co ho zvedli.
9. K otázce časových údajů, které uváděl v hlavním líčení vypověděl, že na to vzpomínal a udělal si časovou osu. Dvě hodiny zhruba byli v Picolu. Od toho T■■■■ odcházeli po té 00:30 hodině, to všechno tak zhruba vychází. Protože v 00:30 hodin, ještě než odcházel od T■■■■, tak mu

volala přítelkyně, jak je na tom. On jí říkal, že už pomalu končí, ale že se asi nejspíš zastaví v Picolu na panáka.

10. V hlavním líčení, jak je patrné, obžalovaný jmenoval podstatně více osob, se kterými se během večera setkal, než uváděl v přípravném řízení. K tomu sdělil, že po svém prvním zadržení si na ně nevzpomněl, nyní měl ve vazbě dost času přemýšlet.
11. Obžalovaný dále k uvedl k okamžiku pádu P■■■■ ze židle, že když ho zvedali, že mu vzal tu židli a pomohli ho vracet zpátky na tu židli. Myslí si, že se pana P■■■■ dotknul, ale už nevím, na které části těla. Ale P■■■■ se jich dotýkal také. Když přišel do baru Picoło a chtěl si původně sednout na to levé místo na baru, tak jak se tam motal a protahoval se mezi nimi, tak se jich určitě také mohl dotknout. Když přiběhl Š■■■■ ještě s někým, aby poškozenému pomohli, tak ten Š■■■■, ten byl v zadní části baru, obsluhoval tam někde u televize, tak přišel z druhé strany. Oni mu přišli k nohám od baru a on přišel jakoby k hlavě z druhé strany. Pana P■■■■ zvedal ze země Š■■■■ ještě s někým a obžalovaný s P■■■■ anebo s někým jiným. Obžalovaný buď zvedal židli nebo P■■■■ pak pomáhal zvednout na tu židličku zpátky. P■■■■ ze země zvedali ve čtyřech, lekli se, jak spadl. Oni dva ho zvedli a obžalovaný tam přišel a zvedl židli a pak mu pomohl na tu židli sednout.
12. Soužití s přítelkyní V■■■■ bylo v té době absolutně bezproblémové. T■■■■ mu nikdy nebyla nevěrná. Nikdy neměl důvod si to myslet. Nikdy jí neuhodil.
13. A■■■■ Š■■■■ s nimi občas chodil na florbal. Ze sportu znal sto lidí a jeden z nich byl A■■■■ Š■■■■. On navíc ani nepil alkohol, takže s nimi nikdy nebyl po florbalu na pivě. Vesměs se ani z toho florbalu nějak moc neznali. S A■■■■ Š■■■■ měli společného kamaráda J■■■■ D■■■■. Když se viděl v soukromí s A■■■■ Š■■■■, vesměs u toho skoro pokaždé byl i J■■■■ D■■■■. Určitě spolu nechodili na pivo nebo že by se navštěvovali, to v žádném případě. Ví, že v roce 2008 měl A■■■■ Š■■■■ užívat Volkswagen Passat ■■■■ barvy. Těsně po jeho prvním zadržení mu Š■■■■ volal a ptal se, jak se cítí. Byl s ním přítomen J■■■■ D■■■■. Chtěli, aby za nimi přijel někam na tržnici, kde pracovali. On tam jel s tím, že sám se chtěl vesměs dozvědět něco nového o tom případě. Věděl, že D■■■■ je majitelem ■■■■, Š■■■■ pracoval jako ochranka na diskotékách, tak se domníval, že by něco k tomu případu mohli vědět, že by od nich něco mohl zjistit.
14. Myslí si, že onen večer se neviděl se Š■■■■. Neviděl ani jeho vozidlo. Ani neví, že v té době vlastnil toho Passata, to se dozvěděl až v průběhu toho řízení.
15. Obžalovaný Š■■■■ v přípravném řízení uvedl, že ten večer byl s jednou slečnou, pracoval na diskotéce, pak šli z diskotéky domů. Ta slečna se jmenuje P■■■■ Š■■■■. S tou slečnou byl doma až do rána, domů šli pěšky. Ona měla v té době přítele, tak se domlouvali po telefonu, scházeli se u něj doma. Kdy dorazil na uvedenou diskotéku, to si nevzpomene, šel tam pro P■■■■ Š■■■■ a myslí, že tam šel z jiné diskotéky, myslí, že to bylo z diskotéky ■■■■■, kde byl zaměstnán, zde ho zaměstnával V■■■■ P■■■■. Slečna Š■■■■ věděla, že za ní na tu diskotéku přijde, neboť tomu předcházela telefonická komunikace, zřejmě pomocí SMS zprávy. Do té doby byl na diskotéce ■■■■■, která sídlí na hlavní ulici v ■■■■. To je vzdálené asi 2 km od jeho bydliště a od diskotéky ■■■■■ k té druhé diskotéce je to asi 1 km. V té době měl psa ■■■■■. K dotazu dále uvedl, že v té době vlastnil automobil zn. Mazda Primacy ■■■■■ barvy, r.v. 2004 a VW Passat ■■■■■ barvy, r.v. 1998. K dotazu, jak se dostal na tu diskotéku za tou přítelkyní, uvedl, že neví, možná šel pěšky, možná jel autem. Na té diskotéce byl jeho kamarád M■■■■ F■■■■ a byli tam i další kamarádi, nevzpomíná si již přesně. M■■■■ N■■■■ zná, jméno I■■■■ P■■■■ mu nic neříká, ovšem podle obličeje určitě ví, kdo to je. T■■■■ P■■■■ znal od vidění, navštěvoval jeho diskotéku. Jednalo se o bezkonfliktního člověka, normálního, slušného kluka. K dotazu, koho z těch osob viděl dne 23.11.2008 na té diskotéce, uvedl, že M■■■■ N■■■■, pozdravili se u vstupu, moc se neznali, prohodili pouze pár slov.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

K dotazu, kde byl v době od 02:30 hodin do 03:30 hodin dne 23.11.2008, uvedl, že doma s P [redacted] Š [redacted].

16. V hlavním líčení pak obžalovaný uvedl, že ve výpovědi z přípravného řízení mnoho věcí nesouhlasí. Určitě nesouhlasí, že byl na té diskotéce. Vypověděl to, protože 25 let dělal vyhazovače, takže každý víkend byl v práci. A když dostane dotaz, kde byl před deseti lety o víkendu, tak řekl, že byl na diskotéce. Pan P [redacted] ale řekl, že se diskotéka otevřela až v prosinci. Takže na té diskotéce nemohl být. Tou diskotékou myslí [redacted].
17. Když pak uváděl, že za slečnou Š [redacted] odešel na jinou diskotéku, tak takto to většinou dělali. Zjistilo se, že [redacted] ten večer ještě bylo zavřené. Obžalovaný už si nepamatoval, zda ten večer byl se slečnou Š [redacted] na té jiné diskotéce. Ale pokud by na té diskotéce byl, tak by ho na 100% vzali za dva dny na výsledch, protože vzali všechny osoby, co se kolem diskotéky omítali. Ve výpovědi to v přípravném řízení uváděl tak, jak to většinou dělali. Obžalovaný vždycky zavřel diskotéku a šel si pro ni. Po deseti letech si už nepamatuje, kde byl. Policii neřekl, že si to nepamatuje, protože z GIBSu tam bylo pět lidí a pořád na něj naléhali, kde byl. Tak jim řekl, že byl na diskotéce. Prostě si myslel, že když to byl víkend, tak byl na diskotéce. Na zbytek své výpovědi pak zcvela setrval.
18. Pana D [redacted] zná už 30 let, je to jeho kamarád. Pokud se vyjádřil ke vztahu mezi ním a obž. N [redacted], tak uvedl, že jich chodilo 30 hrát florbal. S nimi chodilo hrát 5 policistů. Znají se také proto, že on 20 let stál u dveří, takže většinou zná všechny lidi, co chodí po diskotékách.
19. To, že se sešli s panem N [redacted] tehdy po roce 2008, dodnes neuváděl, protože si to nepamatoval.
20. V rozhodné době roku 2008 měl psa [redacted]. Narodil se v roce 2004. Když byl štěně, tak se vešel na sedačku, ale aby se vešel na přední sedačku, to je totální nesmysl. V listopadu 2008 měl pes 58-60kg a byl vysoký nad kolena. Vozil ho v kufru. I když měl Audi, která byla sedan, tak vždycky byl pes v kufru, protože na přední sedačku se pes nevešel, byl velký, přerostlý. Když mu byl rok, musel ho nechat vykastrovat, takže i z toho důvodu byl přerostlý. Zemřel v roce 2016.
21. Když v roce 2018 při domovní prohlídce u mě doma našli vodítko, obojek apod., tak to byly věci toho mého psa, [redacted]. Tyto pomůcky měli oba dva moji psi, měl je i ten můj předešlý. Já jsem mu to sice nedával, vodítko, košík, obojek, když byl se mnou, tak to nepotřeboval. Ale když s ním šla moje přítelkyně nebo máma ho vyvenčit, tak si braly vodítko a obojek. Když můj pes v roce 2016 zemřel, tak pak už tyto pomůcky nepoužíval jiný pes, jiného psa jsem už neměl.
22. [redacted] bar je obžalovaného, má ho od roku 2010, tehdy ho otevírali. V roce 2008 to ještě nebylo [redacted]. Pana V [redacted] zná. S jeho výpovědí ve spise se seznámil. Pokud se má vyjádřit k tomu, jak pan V [redacted] ve své výpovědi popisuje incident mezi ním a panem N [redacted] za jeho přítomnosti v roce 2008 v [redacted] baru, tak s panem obžalovaným nikdy neměl žádný incident. U pana obžalovaného možná byl jednou doma s J [redacted]. V hospodě s ním byl jen na mé diskotéce.
23. Na ten večer, kdy se ta věc měla stát, si nevzpomíná, neví, co jsem prováděl se svým telefonem. Ve spise je, že si se Š [redacted] volal asi od jedné hodiny do nějakých 02:40 a pak podle příšla ve 04:30, když byla před barákem, tak mu určitě psala SMS. Ale nic víc k tomu říci nemůže.
24. Pana P [redacted] znal. On mu chodil na všechny diskotéky, kde pracoval. To byla taková partička fotbalistů, oni vždycky chodili a opili se. Jinak než jako hosta ho neznal. Konflikt s ním nikdy neměl, byl bezkonfliktní. Vztah k alkoholu měl, docela pil. Když ho kvůli úmrtí pana P [redacted] vyslyšela policie, tak ani nevěděl, o koho jde, na diskotéku mu chodí hodně lidí. Pak mu ukázali fotku a to ho poznal.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

25. V přípravném řízení byla opatřena celá řada důkazů, které se vážou k úmrtí poškozeného, mají objektivní povahu, na druhé straně však nesvědčí o tom, že by trestnou činnost spáchal konkrétní pachatel.
26. Z úředního záznamu policie vyplývá, že bezvládné tělo poškozeného bylo nalezeno dne 23.11.2008 okolo 03:54 hodin náhodným svědkem R. G. [REDACTED] v prostoru před vjezdem do bývalé textilní továrny OHARA v obci Podhradí, okr. Aš.
27. V rámci úkonů, prováděných policejním orgánem PČR bylo provedeno jak ohledání těla poškozeného, tak i ohledání místa činu a jeho okolí, což je dokumentováno protokoly o ohledání místa činu včetně obrazové fotodokumentace. Bylo provedeno ohledání účelové komunikace vedoucí z obce Podhradí k přehradě Bílý Halštrov. Po celé délce této komunikace, v délce cca 1630 m, se nacházely krevní stopy. Dále uprostřed komunikace, ve vzdálenosti 522 metrů od křižovatky se silnicí číslo 2175, vedoucí z obce Podhradí směrem na obec Kopaniny, byla nalezena bunda černé barvy zn. Rainbow, ve které byla nalezena výplatní páska poškozeného T. [REDACTED] P. [REDACTED]. Dále na této komunikaci, ve vzdálenosti 1534 m od křižovatky, byla nalezena pravá sportovní obuv bílé barvy zn. Adidas. Poté u ostrůvku, nacházejícího se na odbočce na hráz přehrady Bílý Halštrov, byla nalezena šedá pletená mikina s kapucí zn. Smog a vedle ní PET lahev o objemu 1,5 litru.
28. Podle odborného vyjádření z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví mechanoskopická expertiza nebyly na zajištěné kovové přezce od opasku zemřelého T. [REDACTED] P. [REDACTED] zjištěny žádné stopy od působení konkrétního nástroje a deformace, které byly na této přezce zjištěny, byly podle tohoto odborného vyjádření způsobeny při násilném vytržení (za použití celkem značné síly) vlastního opasku z přezky a následným nárazem o překážku. Ke zkoumání byl předložen také opasek zemřelého T. [REDACTED] P. [REDACTED], který byl zasunut v poutkách riflí, které měl na sobě. Podle odborného vyjádření byla u vnitřní části plechové přezky oka pro vnější část přezky částečně deformována a to s největší pravděpodobností po násilném vytržení vnější části přezky. Samotný pásek byl ve vzdálenosti cca 240 mm od přezky značně poškozen na své vnitřní straně, s největší pravděpodobností v důsledku násilného tření pásku o hrubou podložku a byl zde také natržen.
29. Podle znaleckého posudku z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví genetika byl v krevních stopách, zajištěných z povrchu účelové komunikace vedoucí od hráze přehrady Bílý Halštrov do obce Podhradí, nalezen jeden a týž profil DNA, a to zemřelého T. [REDACTED] P. [REDACTED].
30. Znaleckým posudkem z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví biologie a genetika byly zkoumány oděvní součásti poškozeného. Na zimní bundě černé barvy zn. RAINBOW, velikost 48, nalezeny bělavé skvrny, zejména v oblasti zad a dále byly nalezeny 3 ks vlasů nebo chlupů. Na šedé pletené mikině s kapucí zn. SMOG byly nalezeny hnědočervené skvrny na rukávech, kapuci, a v okolí zad a beder. Dále ve vnější kapse mikiny byla nalezena krabička cigaret zn. PallMall. Byly provedeny stěry a v hnědočervených skvrnách byl nalezen profil DNA zemřelého T. [REDACTED] P. [REDACTED]. Ve stěru z krabičky cigaret byl nalezen smíšený profil DNA nevhodný k individuální identifikaci.
31. Podle odborného vyjádření z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví mechanoskopická expertiza byl v pravé spodní kapse černé bundy zn. RAINBOW, velikost 48, nalezen malý tmavý kamínek (typologicky shodný s posypovým materiálem nacházejícím se na účelové komunikaci vedoucí k přehradě Bílý Halštrov). Černá látka nesla stopy vybledlých míst vzniklých patrně převalováním se této bundy po pevné podložce. Zkoumáním mikiny nebylo zjištěno žádné poškození.

32. Podle odborného vyjádření z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví biologie byly na nalezené pravé sportovní obuvi bílé barvy zn. ADIDAS se třemi černými pruhy, na dezénu podešve, zjištěny růžové skvrny difúzního charakteru (nezjištěna přítomnost krve). Dále byl na obuvi nalezen zvířecí chlup a mikroskopické fragmenty rostlinných pletiv.
33. Podle odborného vyjádření z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví mechanoskopická expertiza, kterým byla zkoumána sportovní obuv bílé barvy zn. Adidas se třemi černými pruhy (potrhané tkaničky), nalezená na účelové komunikaci vedoucí z obce Podhradí směrem na přehradu Bílý Halštrov, bylo zjištěno, že šněrovadlo, které bylo v prostoru nad nártem na několika místech přerušeno, jeví známky po broušení, a že bylo přetrženo o tupý předmět. Stopy po broušení byly nalezeny rovněž v jednom místě u otvoru pro šněrovadlo na této obuvi.
34. Současně ve vedlejší [REDAKCE] ulici v [REDAKCE], na protilehlém chodníku domu č.p. [REDAKCE], cca 0,5 m od pouliční lampy byla nalezena levá sportovní obuv bílé barvy zn. ADIDAS se třemi černými pruhy, kdy z provedeného ohledání je patrné, že bota je totožná s botou nalezenou na účelové komunikaci vedoucí z obce Podhradí směrem k přehradě Bílý Halštrov. V daném případě se jednalo o obuv poškozeného T [REDAKCE] P [REDAKCE].
35. Na místě u hráze přehrady byly nafoceny s měřítkem otisky dezénů pneumatik ve sněhu, které byly shodné s otisky dezénů pneumatik nalezených u těla zemřelého T [REDAKCE] P [REDAKCE] u bývalé textilní továrny OHARA, což dokumentuje, odkud kam bylo tělo poškozeného T [REDAKCE] P [REDAKCE] vláčeno.
36. V rámci prověřování výše uvedeného skutku bylo také provedeno ohledání prostor před domem č.p. [REDAKCE] na ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], kde byla nalezena skvrna červené světlé barvy o velikosti 50 x 30 cm, a to vedle chodníku cca 2,4 m od vchodových dveří do domu. Podle znaleckého posudku odboru kriminalistické techniky a expertiz, z oboru genetika byl ve výše uvedené krevní stopě zajištěn z povrchu komunikace ulice [REDAKCE] v [REDAKCE], nalezen jeden a týž profil DNA, a to zemřelého T [REDAKCE] P [REDAKCE].
37. Z chemicko-toxikologického vyšetření krve zemřelého T [REDAKCE] P [REDAKCE] vyplývá, že ten se v době před smrtí nacházel ve fázi těžké opilosti, kdy byla stanovena hladina alkoholu v jeho krvi ve výši 2,93 g/kg a v moči 3,85 g/kg. Pokud jde o jiné návykové látky, ty v krvi ani moči zemřelého zjištěny nebyly.
38. Zranění co do rozsahu a závažnosti, která byla poškozenému T [REDAKCE] P [REDAKCE] způsobena v souvislosti se shora uvedeným případem, jsou dokumentována znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, kdy mimo jiných zjištěných zranění byla na hlavě zemřelého poškozeného T [REDAKCE] P [REDAKCE] zjištěna rozsáhlá rána v oblasti měkkých pokrývek lebních a kosti v levé temenně - týlní krajině s "obroušením" kosti v okraji defektu svědčící pro tažení a smýkání těla po drsném povrchu. Dále zlomenina dolní čelisti za 4 zubem vpravo a zlomenina horní čelisti vlevo, které mohly vzniknout opakovanými údery pevným tvrdým předmětem. Stržení kůže pravého ušního boltce, krevní výrony ve víčkách obou očí a krev v dutině ústní a v nose. Dále tržné rány na čele vlevo a drobná cípatá ranka na čele vpravo, které mohly být způsobeny údery pevným tvrdým předmětem o drsnějším povrchu (klacek, větev). Dále bylo u zemřelého zjištěno pohmoždění plic s terminálním vdechnutím krve, dále oděrky na hrudníku, břiše, zádech, při dolním okraji žeber vpravo oděrky zasahující až na břicho, šikmé, lehce zprava shora vlevo dolů, v oblasti zad odřenina v oblasti levého ramene. Oděrky pravé dolní končetiny v oblasti kyčle, šikmé škrábance zprava shora vlevo dolů, oděrky na dlouhé ose stehna pod tříselem, odřenina na vnitřní ploše bérce pod kolenem zleva shora vpravo dolů, defekt kůže od předního okraje kotníku směrem k 1. prstu uprostřed s hlubokým defektem zasahujícím až na šlachy. Zlomenina levé stehenní kosti v horní třetině s kapsovitým odtržením kůže svědčící

pro náraz pevného tvrdého předmětu velkou silou v okamžiku nárazu, kdy zemřelý stál natočen levým bokem ke zraňujícímu předmětu. Mohlo by se jednat střet s automobilem. Dále na levé dolní končetině zjištěn defekt kůže v oblasti zevního kotníku levé dolní končetiny s "obroušením" kosti svědčící pro tažení a smýkání těla po drsném povrchu. Současně byly na těle zjištěny medově zasychající defekty kůže, které nevykazovaly životní reakci a mohly vzniknout při manipulaci s tělem mrtvého. Jako příčinu smrti znalci určili pohmoždění mozku s otokem spolu s krevní ztrátou a pohmožděním plic a srdce. Jednalo se o smrt násilnou v důsledku utrpených poranění. Doba smrti byla znalci stanovena na den 23.11.2008 v době od 03:00 hodin do 04:00 hodin.

39. Z dalšího znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a forensní stomatologie vyplývá, že shledaná poranění, která utrpěl zemřelý poškozený T■■■■ P■■■, vznikla několika způsoby. Oděrky vznikly účinkem přímo působícího tupého násilí o malé až velké síle, která působila šikmo nebo rovnoběžně s povrchem těla, a lze je dobře vysvětlit smýkáním nebo vlečením těla po povrchu silnice. Zlomenina v úhlu dolní čelisti vpravo a stejně tak zlomenina horní čelisti a kosti lícní vlevo vznikly účinkem tupého, přímo působícího násilí, a lze je vysvětlit například pádem, ale mohly vzniknout i úderem tupým předmětem o malé ploše, např. pěstí. Tímto způsobem mohly vzniknout i tržně zhmožděné rány sliznice horního rtu a krevní výrony ve víčcích pravého oka a dolního víčka levého oka (pád na zem je méně pravděpodobný, protože prvním místem kontaktu se zemí jsou vyčnívající části obličeje-nos, brada, čelo). Zlomenina levé kosti stehenní je provázána úrazovým odtržením kůže a podkoží od svalstva. K tomu dochází účinkem tupého přímo působícího násilí o relativně malé ploše, ale velmi velké intenzity s tangenciální složkou. Toto poranění vniklo nárazem tupého předmětu zhruba uprostřed do postranní a zadní krajiny levého stehna osoby. Střet jedoucího motorového vozidla a chodce ve vzpřímeném postavení by toto zranění dobře vysvětlil. Po takovém střetu patrně následoval pád na zem, nebo vozidlo, při kterém mohly vzniknout oděrky a tržně-zhmožděné rány na čele a vyčnívajících částech obličeje, drobné poranění mozku s nitrolebním krvácením a také pohmoždění plic a nevelké krevní výrony pod pouzdro jater a u levé ledviny. Výše uvedené mnohočetné oděrky ale nemohly vzniknout pouhým jednorázovým úrazovým dějem, tj. odhozením těla při dopravní nehodě – střetu chodce s jedoucím vozidlem. Smrt T■■■■ P■■■ nastala otokem mozku při úrazovém šoku v důsledku mnohočetných úrazových změn. Smrt T■■■■ P■■■ je v příčinné souvislosti se shledanými úrazovými změnami, těžká opilost se na smrti nepodílela. Dle znalce se ke způsobu upoutání lze vyjádřit jen přibližně s přihlédnutím k poloze šatstva na těle zemřelého na místě nálezu těla a z rozmístění úrazových změn. Povaha shledaných oděrků nasvědčuje pro vlečení, smýkání těla po relativně drsném povrchu hlavně v poloze na zádech. Při úvaze vlečení osoby upoutané provazem za některou z dále uvedených částí těla, mohlo dojít i k neúplnému přetočení těla v ose podélné (na pravý či levý bok) a i příčné (téměř kolmo ke směru jízdy). Pro podélné vlečení by svědčily oděrky na zevních plochách těla a končetin, pro příčný pohyb těla pak téměř příčně probíhající oděrky na pravé straně trupu a obou krajinách kyčelních. Co se týká upoutání těla, pak jako nepravděpodobné se jeví upoutání osoby za ruce – okolo zápěstí by úvaz zanechal oděrky, ale vlečením by mohlo dojít ke stažení oděvu. Při upoutání těla kolem krku by úvaz zanechal silnější oděrek ve tvaru škrtidlové rýhy po obou stranách krku (vlevo na krku bylo zjištěno proužkovité sedření pokožky, které odpovídá spíš oděrci, vzniklé okrajem trika) a na krčních orgánech nebyly zjištěny úrazové změny. Smrt by v takovém případě mohla nastat uškrcením. Rovněž upoutání těla ve smyčce podvlečené pod rameny je nepravděpodobné – na zádech je souvislý nepřerušovaný plošný oděrek – v místě kudy by probíhalo lano, by musely být oděrky přerušeny. Úvazem za nohy okolo nártů a vlečením těla v této pozici by mohly být vysvětleny oděrky se ztrátou tkáně na obou nártech (uvázání lana) a i další úrazové změny, avšak k částečnému svlečení kalhot a obnažením hýždí, jak bylo zjištěno na místě nálezu těla, by nedošlo. Ve verzi vlečení těla na laně (vodítka pro psy) upoutaného karabinou za opasek kalhot vzadu uprostřed a dolními končetinami směrem k vozidlu při operativní prověrce dne 20.3.2018 je dobře vidět stažení a prodření kalhot. Tuhost figuríny

nedovolila simulaci pohybů hlavy a končetin, ale lze předpokládat, že tyto části lidského těla se při tomto způsobu vlečení mohly celkem dobře pohybovat. V reálné situaci tak mohly vlečením a smýkáním po povrchu vozovky (chybně uvedeno vozidla) nastat tímto způsobem úrazové změny a shrnutí šatstva. Zlomenina kosti stehenní je poranění samostatné, které by vlečením či smýkáním těla nevzniklo. Obdobně zlomenina dolní i horní čelisti mohou být poranění samostatná, s vlečením a smýkáním těla upoutaného za vozidlo nesouvisející. Uvedené úrazové změny vykazovaly známky vitální reakce a svědčí pro to, že poranění vznikla za života poškozeného T■■■■ P■■■. Taková poranění jsou provázána značnou bolestí, mají povahu opakovaného násilí způsobujícího vážné poruchy zdraví, nejen tělesného, ale i duševního. Z hlediska soudně lékařského lze shledaná poranění a jejich vznik považovat za mučivé útrapy.

40. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, specializace – forenzní biomechanika vyplývá, že znalec zkoumáním dospěl k závěru, že z hlediska biomechaniky lze popsat zranění s následující posloupností – úder do dolní i horní čelisti, následovalo přjetí levé dolní končetiny, vznik fraktury stehenní kosti a následné vlečení poškozeného, při němž vzniklo zranění na zádech, hýždích, levém bérce a sedření na levé straně hlavy. Tomu odpovídá i poškození oděvu. Z hlediska biomechaniky je přijatelné pouze vlečení za vozidlem, vlečením pod vozidlem, nebo tlačení před vozidlem je biomechanicky nepřijatelná varianta, z hlediska forenzně biomechanického hodnocení tuto variantu znalec vyloučil. Zranění poškozeného T■■■■ P■■■ není biomechanicky přijatelné pro sražení jedoucím vozidlem, tj. Nebylo způsobeno sražením jedoucího vozidla. Vznik fraktury dolní a horní čelisti je možné (biomechanicky zcela dobře přijatelné) pro způsobení úderem. Zranění horní a dolní čelisti mohlo být způsobeno úderem pěstí nebo pevným předmětem. Pro vznik fraktury dolní čelisti je nutná síla 1.800 N, pro vznik fraktury horní čelisti je nutná síla 2.000 N. Pro vznik fraktury stehenní kosti je nutná síla 7.700 N. Středně trénovaný člověk vyvine sílu úderu přes 2.000 N a může úderem pěstí zcela bez problémů způsobit zlomeninu dolní i horní čelisti. Pro přjetí osoby je potřeba světlost vozidla kolem 25 cm. Vlečení pod vozidlem je biomechanicky nepřijatelná varianta a proto nepřichází v úvahu. K položeným otázkám pak znalec doplnil, že v případě zlomeniny levé kosti stehenní e z hlediska forenzně biomechanického hodnocení přijatelná varianta sražení T■■■■ P■■■ zadní částí motorového vozidla couvajícího do svahu po ulici ■■■■■. S ohledem na popsané zranění poškozeného lze uvažovat o sražení motorovým vozidlem např. typu VW Passat ■■■, popsané zranění lze způsobit i s jiným typem vozidla, může se jednat o širší množinu osobních vozidel.
41. Pokud tedy soud vyhodnotil výše uvedené důkazy, dospěl nepochybně k závěru, že poškozený P■■■ byl usmrcen způsoben, popsaným v obžalobě. Jeho smrt byla násilného charakteru a příčinou úmrtí bylo výhradně hrubé násilí, které působilo na jeho tělesnou integritu a spočívalo jednoduše řečeno v „uvlácení“ za motorovým vozidlem. Je nepochybné, že k tomuto aktu došlo na účelové komunikaci, vedoucí k přehradě Bílý Halštov a dále na komunikaci č. 2175. Je také vysoce pravděpodobné, že poškozený se stal terčem útoku již před tím, neboť stopy jeho krve a jeho bota byly nalezeny na různých místech v ■■■. Tyto důkazy však nijak nespojují předmětnou událost s obžalovanými N■■■■ a Š■■■■. Jedinou indicií, která by mohla vést k obžalovanému Š■■■■, je závěr znaleckého posudku z oboru kriminalistika, specializace – forenzní biomechanika, který uzavřel, že poškozeným mohl být na počátku sražen motorovým vozidlem VW Passat. To totiž v inkriminované době obžalovaný užíval. Na druhé straně znalecký posudek připouští, že se mohlo jednat i o mnoho dalších typů vozidel. Tudíž i tento závěr se jeví ve vztahu k vině obžalovaného jako bezcenný.
42. Další skupina důkazů měla soudu posloužit k prokázání či vyvrácení alibi obžalovaných na předmětný časový úsek, kdy mělo k činu dojít. Tedy k vyřešení otázky, kde se oba nacházeli a co dělali. K tomu byla především vyslechnuta řada svědků. Soud se tak především zaměřil na jednoznačné vyhodnocení otázky, zda svědci a další důkazy potvrzují či vyvracejí výše uvedenou

obhajobu obžalovaných, ale také na otázku, zda případné rozpory v těchto výpovědích svědčí o tom, že obžalovaní spáchali žalovanou trestnou činnost. Soud prozatím ponechá stranou výpověď svědka N■■■■■, kterou se bude zabývat samostatně a podrobně v další části rozsudku.

43. Zde je třeba konstatovat, že kromě výpovědi svědka N■■■■■ neexistují žádné důkazy o tom, že by se oba obžalovaní nacházeli na místě činu.
44. Svědkyně B■■■■■ B■■■■■ uvedla, že v nočních hodinách ze dne 22.11.2008 na den 23.11.2008 byla doma, tj. na chalupě v obci ■■■■■. Chalupa se nachází na koci obce ■■■■■, směrem k přehradě Bílý Halštrov. Chalupa je vzdálená cca 20 až 30 metrů od účelové cesty vedoucí od přehrady Bílý Halštrov směrem k ■■■■■. V tu noc se probudila a šla na WC, to bylo v 03:10 hodin. Potom šla do kuchyně zapálit si cigaretu. Upoutalo jí světlo auta, jedoucí od přehrady směrem na ■■■■■. V tom ročním období tak ani chatari už nejezdí. K vozidlu uvedla, že se jednalo o tmavý flek, o tmavé osobní auto, ale značku ani typ není schopna uvést. Měla za to, že by to mohl být taxík, ale označení taxislužby neviděla. Byl napadlý sním, viditelnost byla dobrá. Vozidlo mohlo jet rychlostí tak 30 – 40 km/h. Že by za vozidlem bylo něco taženo, to neviděla. Pak šla spát. Auto sledovala tak dvě minuty.
45. Svědci V■■■■■ a Č■■■■■, kteří v té době bydleli v domě č. ■■■■, žádné vozidlo v inkriminovanou dobu neviděli.
46. Svědkyně H■■■■■ (v přípravném řízení vystupující pod smyšleným jménem P■■■■■ K■■■■■) uvedla, že v předmětné době, tedy v noci ze soboty na neděli dorazila někdy před třetí hodinou ranní na diskotéku Flip v ■■■■. Asi tak 20 až 30 minut po jejím příchodu, tj. kolem půl čtvrté ráno viděla na diskotéku přicházet M■■■■■ N■■■■■ s nějakým klukem, kterého nezná. N■■■■■ měl na sobě džíny a nějakou tmavší mikinu, ten druhý kluk měl zimní bundu. N■■■■■ s tím klukem přicházeli z venku, nevšimla si, že by byli na té diskotéce při jejím příchodu. Když přišli, šli hned k baru, dále si jich nevšimla. Pokud jde o přítelkyni N■■■■■, tu zná od vidění, jmenuje se T■■■■■ V■■■■■. Tu na té diskotéce registrovala také, byla tam, už když ona přišla.
47. Svědek I■■■■■ P■■■■■ uvedl k dotazu na večerní hodiny dne 22.11.2008 a noční hodiny dne 23.11.2008, tedy k časovému období před úmrtím T■■■■■ P■■■■■, že kolem osmnácté hodiny se slezli a hráli karty, on, M■■■■■ N■■■■■, I■■■■■ T■■■■■ a M■■■■■ J■■■■■. Šli se u I■■■■■ T■■■■■ v jeho bytě a to v ■■■■■, myslí čp. ■■■■. U pokeru popíjeli pivo Staropramen, hráli do cca půlnoci. Pak skončili a on a M■■■■■ N■■■■■ šli do baru Piccolo. Tam si sedli na baru a opět popíjeli. Do baru přišel T■■■■■ P■■■■■, sedl si o dvě místa vedle nich, dal si malé pivo, upadl z barové židličky. Barman mu pomohl vstát a řekl mu, ať dopije a odejde. Mezitím do baru přišla T■■■■■, kdy se jedná o paní M■■■■■ N■■■■■. On s M■■■■■ tam seděli do cca 2 hodin, potom zaplatili a řekli T■■■■■, že jdou domů. Šli na diskotéku Flipp, nebo tak se to v té době jmenovalo, hned vedle Piccola. Když tam přišli, N■■■■■ si sundal bundu a dal si ji do šatny, on si bundu nechal a šli nahoru. Tam popíjeli Havanu, potom tančili a zhruba za dvě hodiny šel svědek domů. N■■■■■ měl na sobě modré rifle a nějakou mikinu. K dotazu uvedl, že do baru Piccolo neměl v úmyslu jít, přemluvil ho ale N■■■■■. Když přišla do baru Piccolo T■■■■■, byla mezi nimi, jím a M■■■■■. T■■■■■ P■■■■■, který přišel do baru, se bavil nejspíše pouze s barmanem, s ním, M■■■■■ N■■■■■, ani T■■■■■ se nebavil. V době, kdy T■■■■■ P■■■■■ upadl na zem a pomáhal mu vstát barman, on a M■■■■■ N■■■■■ seděli na barových židličkách. On, ani M■■■■■ N■■■■■ barmanovi se zvedáním T■■■■■ P■■■■■ nepomáhal. O úmrtí T■■■■■ P■■■■■ se dozvěděl od policistů. Na diskotéce Flip byla i T■■■■■ V■■■■■, ta byla ve společnosti M■■■■■ N■■■■■. V té době ještě nebyl zákaz kouření, tak kouřil na té diskotéce, zda venku, to si již nepamatuje, neví o tom. A■■■■■ Š■■■■■ zná, myslí, že tam dělal tehdy vyhazovače.

48. V hlavním líčení pak svědek zopakoval, že se poškozeného ani nedotkl (a nevypověděl to ani o obžalovaném N██████████), nedokázal si vysvětlit, jak se na něj dostaly pachové stopy poškozeného (viz dále).
49. Svědek I██████████ Š██████████ k dotazu na noční hodiny ze dne 22.11.2008 na 23.11.2008 uvedl, že v té době pracoval jako pomocný číšník v baru Piccolo v ██████████ ulice. Přesné časy si již nepamatuje, ale ví, že v baru byl T██████████ P██████████. Jestli tam byl již při jeho příchodu, či přišel později, to si již svědek nepamatuje. Vybavuje si, že T██████████ P██████████ seděl u baru, něco pil, ale co to bylo a kolik, to si již nepamatuje. Zda a s kým seděl, to si nevybavuje. Ví, že jak byl T██████████ P██████████ napitý, upadl z barové židle a on ho zvednul, řekl mu, že mu nic nedá a ať se jde vyspat a přijde příště. T██████████ P██████████ na to reagoval v pohodě, řekl, že jo, a potom odešel. Žádný konflikt, ani rvačku, během večera nezaznamenal. T██████████ P██████████ zná od dětství, ale nikdy se nevyhledávali, ani nenavštěvovali. M██████████ N██████████ zná, a to od T██████████ V██████████, chodili spolu občas do Piccola. M██████████ N██████████ byl ten večer v baru s T██████████, a svědek myslí, že tam byl i pan P██████████. Myslí, že seděli u stolku pod televizí. Neviděl, že by tam M██████████ N██████████ komunikoval s T██████████ P██████████. Neviděl, že by tam měl ten večer T██████████ P██████████ s někým konflikt. Nepamatuje si, zda mu někdo pomáhal se zvednutím T██████████ P██████████ ze země. Kdy odcházeli z baru M██████████ N██████████ a T██████████ V██████████, neví, odcházet je neviděl. Myslí si, že po odchodu T██████████ P██████████ tam ještě byli, ale stoprocentně to říci nemůže.
50. V hlavním líčení setrval na tom, že poškozeného P██████████ zvedal ze země sám.
51. Svědkyně P██████████ Š██████████ k dotazu na časový úsek od odpoledních hodin dne 22.11.2008 do ranních hodin dne 23.11.2008, uvedla, že už si to moc nepamatuje, v té době chodila hodně na diskotéku a tak nemůže uvést konkrétně, že byla v té době na konkrétním místě. Nemůže tedy na 100% uvést, že by byla ten večer na diskotéce Flip a zdali se tam setkala s A██████████ Š██████████ a zdali tento konkrétní večer odcházeli společně k němu domů. A██████████ Š██████████ zná od základní školy. Potom pracoval jako vyhazovač na diskotéce ██████████, kde se opětovně začali vnímat a vídat, což bylo v období jara 2008. Následně začali udržovat intimní poměr, kdy se scházeli u něj doma. Jednalo se o milenecký vztah bez hlubšího a bližšího podtextu. Její tehdejší přítel o tomto vztahu nevěděl. Na otázku, aby upřesnila časový údaj, ve kterém s A██████████ Š██████████ odcházeli domů po diskotéce, uvedla, že to nikdy nebylo dříve, než kolem 03:00 hodin ráno. Někdy to bylo těsně po zavíračce, tj. v 05:00 hodin, ovšem někdy se to protáhlo o dalších 30 minut a to z důvodu další komunikace s kamarády, neboť na diskotéce nebyla se Š██████████, ale s kamarády. Tou dobou chodila každý víkend, někdy i pátek a sobotu, na diskotéku Flip. Dalo by se říci, že takto se v tom období scházeli pravidelně každý víkend. Ovšem s postupem času jí to přestalo bavit, tak mu řekla, že s ním půjde, ale nakonec šla domů. T██████████ P██████████ osobně neznala, o koho jde, zjistila až v souvislosti s jeho úmrtím. Pokud šla s A██████████ Š██████████ k němu domů, tak se u něho pak zdržela do dopoledních hodin, případně odešla brzy ráno a to v okamžiku po sexu s ním, kdy počkala, až usne. Když byla u Š██████████ v bytě, tak jí určitě nikdy žádné SMS zprávy nezasílal, a ani se tak nestalo, když ona opustila byt hned po sexu, neboť on spal. Esemeskovali si pouze v době, kdy nebyli spolu, případně na diskotéce. Osoby jménem M██████████ N██████████ a I██████████ P██████████ nezná. V té době používala telefonní číslo ██████████. O Š██████████ se říkalo, že je bitkař, což nahrávalo tomu, že pracoval jako vyhazovač, co je jí známo, tak byl v ██████████ dost známý. Milostný poměr spolu udržovali do konce roku 2008, pak se vídali pouze na diskotéce, to se už jen zdravili.
52. V souvislosti s výpovědí svědkyně a obhajobou obžalovaného Š██████████ byl zajištěn výpis telekomunikačního provozu mezi nimi ze dne 23.11.2008. Je z něj patrné, že svědkyně zasílá obžalovanému SMS zprávu v čase 02:43:17 hodin a ten jí SMS zprávou odpovídá, a stejně tak tomu je i v čase 04:27:11 hodin, kdy obžalovaný reaguje na dvě SMS zprávy od svědkyně.

53. Svědkyně V [redacted], přítelkyně obž. N [redacted] vypověděla, že dne 22. 11. 2008 přišla asi ve 22.00 hodin do baru Piccolo, odkud odešla asi o půlnoci na diskotéku Flip. Tam se dozvěděla, že obžalovaný N [redacted] je v baru Piccolo, a odešla za ním. Bylo to tak maximálně za tři čtvrtě hodiny po příchodu na diskotéku. V baru seděl i P [redacted]. Byl ale hodně opilý, dopil malé pivo a odešel. Oni zůstali v baru asi tři čtvrtě hodiny a odešli na diskotéku Flip. Tam spolu setrvali až do cca pěti hodin. Obžalovaný nikam neodcházel, pouze krátce ven kouřit. Svědkyně tedy potvrzuje alibi obžalovaného, že v inkriminovanou dobu byl s ní a na diskotéce. Svědkyně dále uvedla řadu osob, které ten večer byly v baru a na diskotéce, popsala také, jaké měl obžalovaný oblečení.
54. Svědkyně K [redacted] vypověděla, že na diskotéku Flip přišla kolem 01:00 hodin. Viděla tam obž. N [redacted] a T [redacted] V [redacted]. Odcházela asi v 03:15 hodin. Šla se rozloučit s V [redacted], N [redacted] byl s ní.
55. Svědek P [redacted] vypověděl, že dne 23. 11. 2008 přišel kolem 02:00 hodin na diskotéku, kde se potkal s obžalovaným N [redacted]. Ten jej seznámil s P [redacted]. Společně se bavili asi hodinu. poté odešel domů. Čas si pamatuje podle toho, že mu otec musel otevřít a od něj se také dozvěděl, kdy přišel domů. Tento večer si pamatuje proto, že později byl N [redacted] obviněn a bavili se spolu o tom. na časové údaje o svém návratu domů se ptal svého otce proto, že ho to zajímalo, kdyby je někdo potřeboval.
56. Svědci K [redacted], V [redacted], M [redacted], P [redacted] a N [redacted] nesdělili k věci nic podstatného.
57. Z výše uvedených výpovědí nelze učinit jednoznačný závěr, kde se oba obžalovaní v inkriminované době, kdy mělo dojít k usmrcení poškozeného P [redacted], nacházeli. Řada svědků potvrzuje především přítomnost obžalovaného N [redacted] na diskotéce či v baru Piccolo. Je pravdou, že výpovědi svědků V [redacted], K [redacted] a P [redacted] vykazují známky účelovosti. Svědci uvádějí se značným časovým odstupem takové podrobnosti ohledně času, místa a dalších důležitých věcí, že lze učinit závěr, že se snaží za každou cenu potvrdit obhajobu obžalovaného. Tato úvaha je podpořena i obsáhlými záznamy o odposleších, pořizovaných v návštěvní místnosti věznice, kde obžalovaný vykonával vazbu. Z těchto odposlechlů je totiž jednoznačně patrné, že obžalovaný N [redacted] společně se svědkyní V [redacted] připravují obhajobu obžalovaného a svědkyně V [redacted] dostává jednoznačné pokyny, s kterými potenciálními svědky promluvit a co by měli vypovídat. Konkrétně k takovým rozhovorům došlo ohledně svědka K [redacted] (čl. 853, 854 a 861), V [redacted] (čl. 854, 858, 867), P [redacted] (čl. 857, 858, 862, 868), M [redacted] (856, 862) a P [redacted] (čl. 860, 861). Na druhé straně tyto důkazy samy o sobě nemohou svědčit o tom, že by svědci uváděli nepravdivé skutečnosti. Snaha obžalovaného a jejich ovlivnění pak a priori není důkazem o vině obžalovaného. V odposleších nikde nezaznívá jakékoli doznání k trestné činnosti. Počinání obžalovaného lze svým způsobem pochopit s ohledem na situaci, ve které se nacházel (trestní stíhání, vazba). V každém případě výše uvedené důkazy by měly podstatnější význam pouze za situace, kdy by byly součástí ucelené řetězce alespoň dalších nepřímých důkazů.
58. Obdobné lze říci i o obžalovaném Š [redacted]. Tomu potvrzuje alibi svědkyně Š [redacted]. Z výpisu jejich vzájemné telefonické komunikace je však patrné, že spolu v inkriminovaný čas nebyli, neboť je velmi nepravděpodobné až absurdní, že by si volali či psali a přitom se nacházeli v jednom bytě. I zde je ale třeba zdůraznit, že takové vyhodnocení důkazů a priori nemůže vést k závěru, že obžalovaný Š [redacted] se nacházel právě na místě činu.
59. V rámci ohledání byly zároveň odebrány z těla zemřelého poškozeného T [redacted] P [redacted] otisky pachových stop a to konkrétně z předloktí a hřbetu levé i pravé ruky, které byly následně porovnány se srovnávacími pachovými konzervami, odebranými dne 20.03.2009 tehdy prověřovaným osobám, M [redacted] N [redacted] a L [redacted] P [redacted], nar. [redacted], přičemž podle odborného vyjádření z oboru metod pachové identifikace byla zjištěna shoda srovnávacích

pachových konzerv odebraných prověřovaným osobám s otisky pachových stop nalezených na obou rukou zemřelého T■■■■ P■■■, kdy pachové otisky M■■■■ N■■■■ a L■■■■ P■■■■ byly identifikovány na obou rukou poškozeného T■■■■ P■■■. Obžaloba z tohoto důkazu dovodila, že k otisku pachových stop na rukou poškozeného muselo dojít při manipulaci s jeho tělem, neboť považuje za vyvrácenou obhajobu obžalovaného, že pomáhal zvedat poškozeného ze země po jeho pádu z barové židle.

60. V této souvislosti je třeba poukázat na příslušnou judikaturu, dle níž není zpochybňována obecná věrohodnost samotného důkazu pachovou zkouškou (přestože tento důkaz v teorii i v praxi trestního řízení nebývá přijímán jednoznačně a bezvýhradně). Na základě tohoto důkazu je však v nyní projednávané věci možno pouze dospět k závěru, že obžalovaný N■■■■ v blíže neurčené době s největší pravděpodobností přišel do kontaktu s poškozeným P■■■■, nelze z něj však jednoznačně a bez důvodných pochybností dovodit, že právě obžalovaný se dopustil trestného činu, za je trestně stíhán. Takový důkaz zůstává stále důkazem toliko nepřímým, a to z důvodu spočívajícího v nemožnosti zjištění poznatky jiným, kvalifikovaným způsobem přezkoumat (srov. I. ÚS 394/1997, II. ÚS 418/1999, 8 Tz 44/99). Takto se jedná o důkaz toliko podpůrný, který nemůže sám o sobě postačovat k tomu, aby byla na jeho základě jednoznačně dovozena vina pachatele, resp. aby pouze na základě něho v tomto směru bylo vydáno meritorní rozhodnutí. Dále je třeba poukázat na Stanovisko č. [10/1995](#) Sb. v. s. NSZ k využívání metody zkoumání pachových stop v přípravném řízení (dále jen stanovisko NSZ), v němž je řečeno, že při hodnocení výsledků porovnání pachových stop je třeba vzít v úvahu i možnost přenosu pachové stopy.
61. Soud v této otázce dospěl k závěru, že obhajobu obžalovaného N■■■■ lze skutečně považovat za vyvrácenou, a to především výpovědi svědků Š■■■ a P■■■■. Na druhé straně rozhodně nelze uzavřít, že důkaz v podobě nalezených pachových stop svědčí o tom, že jedinou možnou variantou vzniku těchto stop je manipulace s tělem poškozeného v rámci jeho napadení a následného usmrcení. K tomu chybí další důkazy, které by společně s pachovými stopami tvořily ucelený řetězec. Zejména je třeba uvažovat o velmi reálné možnosti přenosu pachových stop. Poškozený P■■■ i obžalovaný N■■■■ se onen večer pohybovali ve stejných podnicích, tedy baru Piccolo a diskotéce Flip. Přitom se osobně setkali, stejně tak se setkali s dalšími osobami, s kterými se oba znali. Prostředí baru a diskotéky je jistě místem, kde spolu mají lidé velmi úzké kontakty, mohou se vzájemně různým způsobem dotýkat, např. při prvním setkání a přivítání, při tanci apod. Přitom ruce (na kterých byla nalezena pachová stopa) jsou v tomto směru místem velmi exponovaným. Podle názoru soudu je proto možnost přenosu pachové stopy z osoby na osobu velmi pravděpodobná. Stejně tak nelze vyloučit kontakt samotného obžalovaného s poškozeným, který není popisován žádným ze svědků.
62. Soud právě popsal důkazní situaci, kterou hodnotili orgány přípravného řízení již v roce 2009. V té době nepostačovala ani pro zahájení trestního stíhání. Soud nyní výše uvedené důkazy hodnotí stejně. Ani z jednoho z důkazů nelze dovodit, že by se obžalovaný N■■■■ a Š■■■ dopustili žalovaného skutku.
63. Trestní stíhání však nyní bylo zahájeno proto, že se objevil nový, pro obžalobu zcela zásadní důkaz, kterým je výpověď svědka N■■■■. Ve vztahu k případné vině obou obžalovaných se jedná o první důkaz přímý, neboť svědek měl přímo pozorovat, jak obžalovaný vlečou poškozeného za automobilem, a to na konkrétním místě a v konkrétním čase.
64. Soud se touto výpovědí zabýval hned z několika hledisek. Bylo totiž nutné zohlednit, za jakých okolností a kdy tato výpověď byla podána, pečlivě vyhodnotit její obsah, neboť svědek byl vyslýchán nejen v přípravném řízení, ale opakovaně také v hlavním líčení a konečně pečlivě zhodnotit osobu svědka, neboť ten vypovídal od počátku v režimu utajení totožnosti podle § 55

odst. 2 trestního řádu. V neposlední řadě také zohlednit důkazní význam výpovědi pro meritorní rozhodnutí.

65. Než soud přistoupí k hodnocení výpovědi svědka, je třeba zmínit obecné právní aspekty výpovědi utajeného svědka. Svědky, jejichž totožnost a podoba jsou utajeny, připouští nejen tuzemský právní řád, ale též judikatura Evropského soudu pro lidská práva. V rozsudku ve věci K [redacted] z roku 1989, A-166, soud uvedl, že v demokratické společnosti zaujímá právo na řádný chod justice tak závažné místo (rozsudek ve věci D [redacted] z roku 1970, A-11), že není možné je obětovat z důvodu účelnosti. Úmluva nebrání tomu, aby se vycházelo ve fázi přípravného řízení z takových zdrojů, jako jsou tajní informátoři, avšak pozdější použití anonymních prohlášení jako postačujících důkazů opravňujících k odsouzení vyvolává odlišný problém. V daném případě to vedlo k omezení práv obhajoby způsobem neslučitelným se zárukami podle [čl. 6 EÚLP](#). Důkazy musí být zásadně provedeny před obžalovaným v hlavním líčení za účelem jejich kontradiktorního projednání. Z toho však nevyplývá, že výpověď svědka musí být vždy složena v jednací síni a před veřejností, aby mohla sloužit jako důkaz; použít výpověď učiněnou v přípravném vyšetřování samo o sobě neodporuje [čl. 6](#) odst. 1, odst. 3 písm. d) EÚLP s výhradou, že byla respektována práva obhajoby. Uvedená práva zpravidla vyžadují dát obviněnému přiměřenou a dostatečnou příležitost popřít svědectví směřující proti němu a svědka vyslyšet, a to buď při složení svědectví, nebo později (srov. i obdobná rozhodnutí ve věcech D [redacted] z roku 1990, A-1991-A; S [redacted] z roku 1993, A-261-C). Soud nepodceňuje význam boje proti organizované zločinnosti, ale v demokratické společnosti má právo na řádný výkon spravedlnosti takový význam, že je nelze obětovat účelnosti.
66. V rozsudku ve věci I [redacted] z roku 1992, A-238, který se týká též zatajení totožnosti svědka, Evropský soud pro lidská práva aproboval praxi některých států umožňující výslech svědka při zatajení jeho totožnosti.
67. K těmto otázkám se Evropský soud pro lidská práva vyjádřil v rozhodnutí ve věci V [redacted] M [redacted] a ostatní proti Nizozemsku ze dne 23. dubna 1997, a to v souvislosti se svědectvím policistů, když konstatoval, že použití anonymních výpovědí jako podkladů pro vynesení rozsudku není vždy nutně v rozporu s Úmluvou (viz rozsudek ve věci D [redacted] proti Nizozemsku z roku 1996). Přitom Evropský soud pro lidská práva upozornil, že výpovědi může být ohrožen život svědků, jejich svoboda nebo bezpečnost a v širším pohledu zájmy chráněné [čl. 8 EÚLP](#). Zásady spravedlivého řízení pak vyžadují, aby byla nalezena rovnováha mezi zájmy svědků a obhajoby. Je-li zachována anonymita svědků svědčících v neprospěch obžalovaných, obhajoba je konfrontována s potížemi, které by běžně v rámci trestního řízení neměly nastat. Kombinace [čl. 6](#) odst. 1 a odst. 3 písm. d) EÚLP pak požaduje, aby překážky, na něž obhajoba naráží, byly dostatečně kompenzovány. Nakonec Evropský soud pro lidská práva připomíná, že odsouzení nemůže být založeno výlučně ani v rozhodující míře na anonymních výpovědích (viz D [redacted] proti Nizozemsku, K [redacted] proti České republice z roku 2006, č. 51277/99, B [redacted] a další proti Litvě z roku 2002, č. 47698/99 a 48115/99, V [redacted] proti Nizozemsku z roku 2002, č. 26668/95). Z těchto hledisek je třeba posuzovat i postup podle § 102a o výslechu policisty jako utajeného svědka.
68. Jak vyplývá z citované judikatury Evropského soudu pro lidská práva, může být svědků s utajenou totožností využíváno ve spojení s dalšími důkazy opatřenými ve věci jen ve zcela nezbytné míře a při zajištění dostatečné kompenzace překážek, na které naráží obhajoba při použití anonymních svědectví. Z těchto hledisek je pak třeba přistupovat k použití a výkladu všech ustanovení upravujících problematiku tzv. utajených svědků.
69. Zkoumání, zda použití anonymního svědectví respektovalo požadavky čl. 6 odst. 1 ve spojení s odst. 3 písm. d) [EÚLP](#), je proto třeba posuzovat podle následujících kritérií (srov. rozhodnutí č. 43149/98 ze dne 4. 7. 2000 ve věci K [redacted] proti Nizozemsku): důvody utajení totožnosti svědka, význam důkazu pro odsouzení, kompenzace obtíží obhajoby.

70. Dříve, než soud zhodnotí výpověď svědka ve vztahu k samotnému žalovanému skutku, je třeba se zabývat okolnostmi, za kterých vůbec svědek oznámil, že má poznatky o trestné činnosti a za jakých okolností vůbec vznikla jeho svědecká výpověď.
71. Soud se na tomto místě musí vyjádřit nejprve k tomu, proč byl svědek vyslýchán obsáhle dvakrát v hlavním líčení. Po podání obžaloby spis obsahoval pouze výpověď svědka po zahájení trestního stíhání. Během dokazování, konkrétně z výpovědi svědka K█████, však soud zjistil, že tomuto výslechu předcházelo opakované podání vysvětlení svědka podle § 158 odst. 6 trestního řádu, o kterém byl sepsán protokol. Konkrétně se jednalo o protokoly ze dne 29. 11. 2017 a 19. 3. 2018. Takové úřední záznamy nemůžou sloužit jako důkaz před soudem ani nemohou být předestřeny svědkovi k prověření jeho věrohodnosti podle § 212 odst. 1 trestního řádu. Na druhé straně mohou posloužit soudu nejen k úvaze, zda vůbec svědka vyslechnout (zde již byl vyslechnut v přípravném řízení), ale také jakým způsobem vést výslech a jakými otázkami se zabývat. Proto se jeví zcela nepochopitelné, že policejní orgán, byť v režimu „vyhrazené“, tyto úřední záznamy nezaložil do spisu již před podáním obžaloby. Tento postup policejního orgánu se jeví zvláštní už proto, že ve většině trestních spisů se takové záznamy objevují, byť mnohdy nemají ani zdaleka takový význam jako v projednávané věci. Soud se tedy o jejich existenci dozvěděl víceméně náhodou při výslechu svědka K█████. Po jejich vyžádání a vyhodnocení pak dospěl k závěru, že je třeba svědka N█████ vyslechnout znovu a ještě podrobněji se zaměřit na některé otázky.
72. Problematickou se jeví především doba, ve které svědek celou věc oznámil policii, neboť se tak stalo téměř deset let po usmrcení poškozeného a z hlediska věrohodnosti svědka bylo zásadní tuto otázku podrobně objasnit a vysvětlit. K tomu svědek v přípravném řízení uvedl, že když druhý den zjistil, že se stal ten hrozný čin, jehož byl svědkem a viděl i z televize, že pana N█████ zavřeli, dál to nějak nevnímal, jelikož situaci hodnotil, že pan N█████ byl zatčen a že je věc vyřešena, navíc byl v té době zaneprázdněn prací. S odstupem času, kdy se to stalo, viděl osobně v█████ osobu i ty další osoby, které to způsobily, a byl v šoku. Konkrétně pana N█████. Myslel si, že je věc dále v šetření a nemohl to stále nechávat v sobě. Žil s tím hodně dlouho. Když zjistil, kdo N█████ opravdu je a jakou má reputaci násilníka, dostal strach a obavu o své blízké. Vyhodnotil to tak, že s ohledem na svoji víru, kdy s tím vědomím neustále žil a sám má rodinu a děti, tak by před pánem Bohem takto nemohl ani umřít. Uvádí, že zcela upřímně, nejen před všemi, ale i před pánem Bohem, že s tím nedokáže žít. V době, kdy zjistil, že je N█████ na svobodě, volal na Policii ČR, ovšem s odstupem času neví už nic a nepamatuje si výsledek jeho oznámení. N█████ zná, ví, že tehdy pracoval na PČR, když na té policii byl, tak ho tam viděl. N█████ ale jeho nezná, neboť svědek s ním nikdy osobně nic neměl a neřešil. To oznámení, co tehdy činil na PČR, bylo v řádu měsíců od toho skutku, maximálně dva roky, vzhledem k tomu, že dlouhodobě pobývá v zahraničí, situaci nesledoval.
73. V hlavním líčení 11. 6. 2019 pak uvedl, že první oznámení učinil v řádu týdnů až měsíců od události. Volal na tísňovou linku policie a sdělil, čeho se jeho oznámení týká. Bylo mu sděleno, že se mu někdo ozve, ale nikdo se mu neozval. Oznámení neučinil osobně, protože se bál N█████. Když se rozhodl věc oznámit po letech znovu, rozhodl se vyhledat policistu V█████, o kterém věděl (z televize a od lidí z█████), že vede v této věci vyšetřování. Jel tedy na policii v█████, kde požádal o kontakt na něj. V█████ zkontaktoval osobně a vše mu řekl. Ten s ním nic neseptoval, později se mu ozvala Generální inspekce bezpečnostních sborů (dále jen GIBS). Dále uvedl, že věřící byl již v roce 2008. Až nyní se však svěřil s celou věcí kamarádovi (odmítl však sdělit jeho totožnost), který jej přesvědčil, aby věc oznámil. Navíc ho tížilo svědomí. Bál se však o své čtyři děti. Svědek zopakoval, že krátce po činu se dozvěděl z médií, že N█████ byl zadržen. O S█████ však nic neslyšel. V tu noc, kdy se stala událost, u sebe neměl mobilní telefon.

74. V hlavním líčení dne 15. 6. 2020 pak uvedl, že v tu noc u sebe měl mobilní telefon, ale v dané lokalitě není signál. Pokud mu byla předestřena jeho dřívější výpověď, tak uvedl, že telefon neměl a popřel, že by dříve říkal, že ho měl. Dokonce pak uvedl, že si na mobilní telefon nevzpomíná. Dále vypovědělo, že při setkání s obžalovanými ho neměl, nechal ho u návštěvy, kde se před tím zastavil (viz níže). Na opětovný dotaz, proč neučinil okamžité oznámení na policii uvedl, že nechtěl mít problémy, nevěděl, „jestli je ten člověk zavražděnej“. Osobě, u které byl na návštěvě, to vše řekl, ta mu však poradila, aby to nechal být, že se to nějak vyřeší. Jako další důvod, proč nevolal policii uvedl, že mu auto zmizelo z dohledu. Kdyby se mu podařilo jej dohonit, policii by zavolał.
75. Již v tento okamžik, po zhodnocení výše uvedených vyjádření svědka, má soud vážné pochybnosti o jeho věrohodnosti. Jeho vysvětlení, proč celou věc neoznámil ihned poté, co byl očitým (a jediným) svědkem závažné trestné činnosti, je neuspokojivé a v mnoha ohledech až absurdní. Jako hlavní důvod oznámení věci uvádí své svědomí a víru v Boha. Tu ale měl již v roce 2008. Po celou dobu se tedy musel vyrovnávat v rámci své víry s faktem, že díky jemu nejsou stále potrestáni pachatelé závažné trestné činnosti, neboť od jisté doby měl informace o tom, že obžalovaný N█████ byl propuštěn ze zadržení. Přesto všechno učinil oznámení až po téměř deseti letech. Tato prodleva byla podle svědka zapříčiněna mimo jiné také strachem o rodinu. Tento argument lze pochopit. Na druhé straně se s ním soud setkává velmi často u osob, u kterých vyjde najevo, že měly nějakou závažnou skutečnost oznámit či vypovědět, avšak neučinily tak. Soud si ale zákonitě musí položit otázku, zda se svědek o rodinu nyní již neobává, kdy proti obžalovaným obsáhle vypovídá. Institutu utajení totožnosti přece mohlo být využito stejně jako dnes už v původním řízení a nepochybně by k tomu byl legitimní důvod s ohledem na postavení svědka a povahu trestné činnosti.
76. Nepochopitelným se jeví další postup svědka. Po přesně nezjištěné době (v řádu měsíců či let !), tedy zjevně dávno po tom, co již bylo původní šetření policií odloženo, se rozhodl věc poprvé oznámit. Podle něj tak učinil telefonicky na tísňovou linku, kde vylíčil, čeho se jeho oznámení týká. Soud se zdráhá uvěřit tomu, že by operační důstojník tísňové linky poté, co se dozví poznatky o závažné, neobjasněné trestné činnosti, nepodnikl patřičné kroky k tomu, aby se policie začala věcí znovu zabývat.
77. Soud se v tomto směru pokusil doplnit dokazování a zjistit, zda lze tvrzení svědka objektivně ověřit jako správné. Ze zprávy Policie České republiky, Krajského ředitelství ██████ kraje ze dne 19. 7. 2019 (čl. 3054) vyplývá, že záznamy hovorů na tísňové lince 158 od roku 2008 nejsou uchovány. Stejně tak nejsou k dispozici údaje, zda bylo na tísňové lince podáno oznámení o poznatcích v souvislosti s vraždou T█████ P█████. Nebylo nalezeno ani případné oznámení na Obvodních odděleních Policie ČR ██████.
78. Samotnou GIBS byly předloženy další důkazy, které se týkají případného oznámení o trestné činnosti Policií České republiky. Z úředního záznamu ze dne 3. 5. 2010 (příloha spisu, vedená v režimu „Vyhrazené“) vyplývá, že téhož dne telefonovala osoba J█████ B█████ z konkrétního telefonního čísla (jeho konkretizaci nelze s ohledem na utajení svědka N█████ uvést) a sdělil, že se bojí a v ██████ na služebně policii bijí lidi. Jmenoval konkrétní policisty, nebyl to však obžalovaný N█████. Dále sdělil, že něco ví o tom, jak před dvěma lety tahali nějakého člověka na laně za vozidlem. Policista, který toto oznámení přijímal, se pokusil zpětně kontaktovat volajícího, ozval se mu však jiný muž, který ale sdělil, že toho dne nikam nevolal a jméno volajícího mu nic neříká. Při vytěžení tohoto muže podle § 158 odst. 6 trestního řádu však bylo zjištěno, že od roku 2009 spolupracoval se svědkem N█████ v rámci výkonu zaměstnání. Na druhé straně nebylo zjištěno, že by svědek N█████ užíval jeho telefon. Dalším šetřením bylo zjištěno, že telefonní číslo, ze kterého bylo voláno, je evidováno na třetí osobu, u které nebyl zjištěn vztah ani k ██████ a jejímu okolí, ani k zainteresovaným osobám včetně svědka N█████.

79. Je tedy třeba uzavřít, že právě uvedené důkazy obsahují drobnou indicii, že telefon, ze kterého bylo v květnu 2010 voláno na policii, mohl mít v širším slova smyslu vztah ke svědku N [REDACTED]. Rozhodně ale nepotvrzují, že volajícím byl právě on. Navíc volající hovořil jmenovitě o jiných policistech než o N [REDACTED].
80. Skutečnost, za jakých okolností oznámil svědek N [REDACTED] v říjnu 2017, že má poznatky o trestné činnosti, je dokumentována obsáhlou výpovědí svědka V [REDACTED] z hlavního líčení a také jím sepsaným úředním záznamem ze dne 6. 10. 2017 (založen v příloze „Vyhrazené“). Není důvod tyto důkazy jakkoli zpochybňovat. Na druhé straně nesvědčí o ničem jiném, než že svědek N [REDACTED] kontaktoval svědka V [REDACTED] a sdělil mu určité skutečnosti, na základě kterých byl pak opakovaně vyslýchán GIBS.
81. Svědek pak vypověděl další skutečnosti, které nelze logicky vysvětlit. Na jedné straně svědek vypověděl, že se zdráhal oznámit celou věc osobně, neboť měl strach z N [REDACTED], na druhé straně nakonec zvolil právě osobní kontakt se svědkem V [REDACTED]. Svědek opakovaně zmínil jistého přítele, kterému se měl svěřit, avšak odmítl jej identifikovat. Přitom právě výpověď tohoto člověka by mohl přispět k celkovému hodnocení věrohodnosti svědka N [REDACTED].
82. Zdůraznit je třeba i další vysvětlení svědka. Jako důvod neoznámení ihned po události uvedl fakt, že se z médií dozvěděl, že N [REDACTED] byl zadržen. V té době se ale žádné úkony trestního řízení netýkaly obžalovaného Š [REDACTED], který měl být podle svědka dalším pachatelem. Svědek si tedy musel být vědom toho, že policie nezadržela všechny pachatele. V tomto směru tedy jeho vysvětlení nemůže obstát.
83. Nyní se soud bude zabývat již tou částí výpovědi, která se týká samotného skutkového děje.
84. Svědek N [REDACTED] v přípravném řízení uvedl, že v roce 2008 byl v zahraničí, obchodně, kdy do České republiky se vracel přes hraniční přechod Selb, pak jel po Okružní ulici v Aši směrem do obce Podhradí, přičemž zastavil na křižovatce, kde je restaurace Albo. Po pravé straně viděl diskotéku, kde se nacházelo hodně lidí. Jel směrem do Podhradí. Bylo to v čase kolem 02:15 hodin dne 23.11.2008, kdy se nacházel v okolí obce Podhradí u Aše. Pak se zdržel asi půl hodiny a více, neví přesně, odjížděl v 03:00 hodin, možná po třetí. Jel směrem k Bílému Halštrovu, kde se nachází přehrada, ve směru jízdy na kopaniny, kde odbočil doprava, kde měl po pravé straně budovu, jejíž plot lemoval cestu, se žlutou stěnou. Když dojížděl ke konci plotu, zahlédl na horizontu světla, z čehož usoudil, že se blíží vozidlo. Při míjení toho vozidla se u pravé strany té budovy rozsvítily halogeny na pohyb, přičemž on na pravé straně viděl zcela jistě auto, které jelo kolem něho, přičemž ve vozidle bezpečně poznal řidiče vozidla, pana A [REDACTED] Š [REDACTED], na místě spolujezdce zahlédl psa rasy [REDACTED], který měl na krku obojek, byly na něm různé cvočky, bylo to v odrazu světla. Za panem Š [REDACTED], když míjel to auto, zcela bezpečně poznal pana N [REDACTED], který se mu díval během průjezdu přímo do očí. To svědek sledoval ze svého vozidla, bylo to vozidlo typu SUV, a proto měl dobrý výhled do vozidla, zejména pak díky rozsvíceným halogenům z té budovy. Pohled pana N [REDACTED] ho udivil, byl lidově „vykulený“. Při projíždění si všimnul, že táhnou za autem člověka štíhlejší postavy, mladšího člověka. Zprvopočátku si myslel, že se jedná o geg, srandu, neboť ho nenapadlo, že by to mohlo být tak hrozné, v tu chvíli a vůbec si ten moment neuvědomoval. Ve zpětném zrcátku při průjezdu viděl taženou osobu za vozidlem, zde viděl, jak tato osoba byla tažena za nějaké lanko, není si jistý, co přesně to bylo. Té tažené osobě plandaly nohy, a jedna specificky, vyložené levá noha se mu až tak nezdála, ta plandala tak zvláště, jako když se táhne figurína, nebo něco takového. Svědek pokračoval směrem k přehradě Bílý Halštrov, kdy po 50 až 60 metrech se nacházela malá křižovatka ve tvaru ypsilon na horizontu, kterou využil k otočení vozidla. Velmi ho zajímalo, co to bylo a chtěl to vozidlo dojet. Pak zahlédl to vozidlo jet po hlavní silnici směrem na Kopaniny, přičemž míjelo bývalou továrnu

Ohara, a než dojel na hlavní silnici, která vede z Aše na Kopaniny, auto mu zmizelo z dohledu. On pak jel ve směru na Aš. K dotazům pak doplnil, že cesta, kde míjel vozidlo, je velmi úzká, takže je třeba zpomalit. Odhadl, že jel rychlostí tak 20 km/h. Protijedoucí vozidlo se k němu přiblížilo v místech, kde končila budova a kam zasahovalo světlo halogenů, kde v těchto místech míjel uvedené vozidlo, kde poznal řidiče protijedoucího vozidla A. Š., kterého zná a za ním seděl pan N. a vedle pana N. další osoba, které ale neviděl do očí, protože ve svém SUV seděl výše a tak místo, kde seděla ta třetí osoba, již neviděl. A pak si všiml, že je za tím vozidlem tažená ta osoba. Mezi míjejícími vozidly mohla být mezera tak maximálně 90 cm, více ne. Zrak má svědek velmi dobrý. Pamatuje si, že počasí tehdy nebylo příliš příznivé, byl napadáný čerstvý sníh, viditelnost ale byla velmi jasná a dobrá. On měl na svém vozidle zatmavená skla, navíc osoby v protijedoucím vozidle byly oslňovány tím halogenem, takže svědka poznat nemohli. K tomu protijedoucímu vozidlu svědek uvedl, že to bylo osobní auto, tmavé barvy. Blíže k vozidlu nic dalšího neregistroval, neboť sledoval situaci při míjení a reagoval pouze na ty osoby ve vozidle a pak měl šok z toho, že viděl za vozidlem taženou osobu. Při projetí auta viděl, že distanc mezi vozidlem a tou taženou osobou je maximálně 2 až 2,5 metru, nohy té osoby plandaly směrem k vozidlu svědka, přičemž viděl, jak značně levá noha jakoby vlaje, plandala v té rychlosti. Tělo bylo taženo za lanko, nebo něco takového úzkého. Tělo bylo na levé straně tzv. od zadku na levé pülce, tedy po levém boku, u zadního nárazníku toho vozidla byly nohy a tělo spíše jako vzadu. Tělo mu přišlo bezvládné. Od doby, co minul to vozidlo až do té doby než se otočil a jel směrem k hlavní silnici, to odhaduje na 2 až 2,5 minuty. V té době neviděl žádné další vozidlo, či nějakou další osobu, byla pozdní doba.

85. V hlavním líčení pak byla svědkovi kladena řada otázek, které měly za cíl upřesnění a vysvětlení jeho výpovědi. Přitom soud zjistil řadu rozporů a nesrovnalostí, které svědek nedokázal uspokojivě vysvětlit, a na které soud nyní poukáže.
86. Soud se pokusil zjistit, za jakých okolností se stal N. očitým svědkem závažné trestné činnosti a pochopit jeho pohnutku k neoznámení věci policii. Uspokojivého vysvětlení se mu však nedostalo. Svědek vypověděl, že chtěl vozidlo sledovat a za tím účelem se otočil na nejbližším možném místě. Pak mu ovšem zmizelo z dohledu a on si řekl, že se nebude honit za nějakými bláznů. Jak už bylo výše uvedeno, svědek nedokázal spolehlivě vysvětlit, zda měl u sebe mobilní telefon. I kdyby soud připustil, že jej v okamžik setkání s vozidlem neměl u sebe, měl ho podle svého tvrzení minimálně u osoby, u které byl na návštěvě. Ta zjevně bydlela poblíž místa činu. Přesto ani odtud svědek policii nezavolal. Je tedy patrné, že přes zjištění, že se stal svědkem závažné trestné činnosti, neučinil o ní žádné oznámení. Mimo jiné to vysvětlil dále tím, že přece vůbec nevěděl, že poškozený zemřel.
87. Pak si ovšem soud musel položit otázku, proč vůbec se nacházel svědek na cestě k přehradě. Z jeho výpovědi je totiž patrné, že to nebyla náhoda. K takovému závěru mohla vést výpověď z přípravného řízení, nikoli však jeho další vyjádření v hlavním líčení. Svědek totiž jel na místo činu záměrně poté, co viděl společně s další osobou vozidlo a kolem něj se pohybující se lidi a psa. Svědka zajímalo, co se tam děje. Myslel si, že třeba potřebuje někdo pomoci, neboť poblíž se nachází chatová osada.
88. A zde je třeba se vrátit k následnému chování svědka. Zatímco pouhé neurčité podezření, že někdo potřebuje pomoc, jej vedlo k tomu, že znovu sedl do auta a v pozdních nočních hodinách podnikl cestu k inkriminovanému místu, naopak zjištění, že konkrétní osoby páchají závažnou trestnou činností a poškozený skutečně potřebuje neodkladnou pomoc, pro něj nebylo dostatečným důvodem k telefonátu na policii. Takovému vysvětlení lze jen těžko bez dalšího uvěřit.

89. Rozporuplné jsou i výpovědi ohledně toho, co fakticky svědek viděl na místě činu. Zatímco v přípravném řízení identifikoval protijedoucí vozidlo jako tmavé, aniž by jej dokázal blíže popsat. V hlavním líčení dne 11. 6. 2019 uvedl, že se jednalo o tmavě [REDAKCE] vozidlo. Pokud byl konfrontován se svou předchozí výpovědí, tak uvedl, že se mu auto jevílo jako tmavé, [REDAKCE] barvou si není jist ani nyní. zde je třeba připomenout, že jedním z prověřovaných vozidel v době vyšetřování byl [REDAKCE] Volkswagen Passat obžalovaného Š [REDAKCE]. Soud se tak nemůže podezření, že svědek se snaží kopírovat svou výpovědí další důkazy, které by mohly vést k obžalovaným. O tom může svědčit i další část výpovědi v tomto hlavním líčení, kdy svědek zcela přesně uvedl časový údaj 2:45 hodin, kdy odbočoval v Podhradí na účelovou komunikaci. Vzápětí však tento údaj zpochybnil, kdy ž uvedl, že to bylo mezi druhou a třetí hodinou. Opět je ale patrné, že se snažil údaj o své přítomnosti na místě přesně zasadit do časové osy celé události, která byl zjištěna během vyšetřování.
90. V dalším hlavním líčení se pak vyjadřoval k otázkám, které se dříve vůbec neobjasňovaly, které však mohou přispět k posouzení věrohodnosti svědka. Svědek uvedl, že se ten večer vracel z Itálie, konkrétně z města Afi. Jel vozidlem SUV, které ještě táhlo naložený vlek. Jednalo se o vlek, který mohl jet rychlostí 120 km/h. Z Afi vyjžděl v sedm nebo půl osmé večer. Po cestě měl několik malých zastávek. Hluboko po půlnoci dojel do cíle, kde se zdržel asi půl hodiny a zanechal tam vlek. Je tedy patrné, že svědek musel být v místě, kde odpojil vlek, cca ve 02:00 hodin. Cestu musel tedy zvládnout za cca sedm hodin.
91. Po prostém nahlédnutí např. do aplikace <https://www.google.cz/maps/> lze zjistit, že se jedná o trasu dlouhou 696 km (do Aše) a čas jízdy je uveden 7 hodin 10 minut. Takový čas je ale vždy modelový, zahrnuje jízdu bez přestávek a nezohledňuje případné komplikace v provozu. Je však jasné, že času uváděného v mapových aplikacích nelze na takto dlouhé trase dosáhnout, zejména když svědek nemohl ani využít veškeré povolené rychlosti na dálnicích s ohledem na tažený vlek. Je tedy vůbec otázkou, zda se svědek mohl v daný čas na místě činu nacházet.
92. Dalším sporným momentem je otázka, jakým vozidlem svědek vůbec jel. V přípravném řízení a vlastně i v prvním hlavním líčení hovořil o vozidle typu SUV. V hlavním líčení dne 15. 6. 2020 však doslova uvedl: „když jsem se setkal s vozidlem obžalovaných, tak jsem jel s tím samým vozidlem, ale já už to nevím přesně. Jako jel jsem s SUV, to vím stoprocentně. V té době jsem měl dvě vozidla, nebyly obě typu offroad, SUV, ale jedno bylo osobní auto. V té chvíli jsem jel stejným autem, jako z té Itálie“. Z tohoto vyjádření je patrné, že svědek váhal nad tím, jakým vozidlem vůbec jel k přehradě, zda SUV či osobním.
93. Otázka, jaké vozidlo svědek řídil, však nebyla zcela zodpovězena ani v případě, že by soud uvěřil, že se jednalo o totéž vozidlo, tedy typu SUV. Svědek (a následně i obžaloba) tímto typem vozu argumentuje především proto, že bylo vysoké a svědek měl tak dobré výhledové podmínky. Konkrétní specifikaci vozidla však odmítl uvést kvůli ochraně své identity. Pak ale není zcela bez pochybností možné stanovit výhledové podmínky z vozidla. Jistě, všechna vozidla typu SUV lze označit obecně za vyšší než běžné osobní automobily. Na druhé straně i každé SUV bude mít specifickou karoserii, různě silné a tvarované tzv. A-sloupky (tedy sloupky rámu předního okna), různě velká zpětná zrcátka apod. To vše ale může mít vliv na výhled z vozidla. V daném případě byla výpověď svědka prověřována vyšetřovacím pokusem (viz dále), ale za použití vozidla, které nebylo shodné (resp. nelze ověřit, zda bylo shodné) s vozidlem svědka.
94. Výrazné rozpory se pak ukázaly i při porovnání jednotlivých výpovědí svědka v těch pasážích, kdy hovořil o samotném poškozeném. V přípravném řízení vypovídal o tažení mladšího, štíhlého člověka, dokonce viděl, že byl tažen na lanu. V hlavním líčení 11. 6. 2019 zopakoval, že se jednalo o štíhlého člověka. V hlavním líčení dne 15. 6. 2020 pak vypověděl, že se jednalo o muže, poznal to podle vzhledu, podle siluety to byl mladší člověk. Měl totiž džíny a oblečení pro

teenagery. V jiné části výpovědi však v souvislosti s neoznámením trestné činnosti uvedl, že vůbec zpočátku nevěděl, jestli to člověk byl.

95. Soud si dovoluje na tomto místě vyslovit vážné pochybnosti o tom, zda svědek vůbec za daných výhledových poměrů a v krátkém časovém okamžiku, kdy se míjel s protijedoucím vozidlem, mohl sledovat taženou osobu tak, aby mohl spolehlivě určit jeho tělesnou konstituci, věkovou skupinu a pohlaví. K tomu se soud ještě blíže vyjádří dále.
96. V této souvislosti je také třeba se pozastavit nad tím, že svědek nejenže kontaktoval policii po mnoha letech, ale ani v té době hned od počátku vůbec nehovořil o tažení nějakého člověka za autem. Sám totiž uvedl, že o tažení osoby mluvil až při svém třetím výslechu v roce 2018. V roce 2017 o tom vůbec nemluvil, protože jednak nedůvěřoval policistům, jednak se obával, že bude stíhán za neoznámení trestného činu. V roce 2017 se ho na to ani nikdo moc neptal. Takové vyjádření samozřejmě ještě prohlubuje pochybnosti soud o tom, za jakých okolností vůbec docházelo k výslechu svědka. Ve světle již dříve uvedeného je totiž zcela nepochopitelné, proč se svědek rozhodl kontaktovat policii, když to nejpodstatnější, co jí měl sdělit, zůstalo dlouhou dobu nepovšimnuto a nesděleno.
97. Jak bylo nyní obsáhle řečeno, výpověď svědka soud hodnotí jako nevěrohodnou hned z několika hledisek. K tomu je třeba ovšem zmínit samotnou sobu svědka. Je jasné, že věrohodnost utajeného svědka nutno zkoumat pečlivě ze všech hledisek. Soud tak zjistil, že svědek je aktuálně stíhán ve dvou trestních věcech. Jedna z nich má majetkovou povahu a zahrnuje mimo jiné i trestný čin podvodu, jehož zákonným znakem je uvádění jiného v omyl. Druhá trestní věc se týká daní. Obě jsou v kvalifikovaných skutkových podstatách, v obou již byly podány obžaloby, které jsou založeny v příloze „vyhrazené“ spisu. Soud si je vědom toho, že je třeba ctít zásadu presumpce nevinny a že svědek nebyl dosud odsouzen, na druhé straně skutečnost, že již byly podány obžaloby, svědčí o určité vyšší míře důvodného podezření. Ještě více se tak prohlubují pochybnosti soudu o věrohodnosti svědka.
98. V přípravném řízení policejní orgán opatřil další důkaz, kterým byl vyšetřovací pokus. Jeho smyslem bylo ověřit pravdivost výpovědi svědka N██████. Obžaloba o něj pak opírá věrohodnost svědka. Soud musí zdůraznit, že tento důkaz na rozdíl od obžaloby nepovažuje za tak zásadní. Vyšetřovací pokus totiž především dokazuje světelné a výhledové poměry na místě činu. Nepotvrzuje však, že svědek N██████ na něm byl právě v době, kdy zde měl být poškozený usmrčen. Z výše uvedených důkazů lze dovodit závěr, že svědek N██████ měl v době spáchání trestné činnosti určitý vztah k oblasti, ve které došlo k trestné činnosti (znal lidi z Aše, znal obžalovaného N██████, v inkriminovanou noc pobýval u kohosi nedaleko místa činu). Nelze tudíž vyloučit, že i okolí domu, kde mělo dojít k míjení vozidel, dobře znal a věděl, jaké jsou zde světelné podmínky. Dále je třeba opět zohlednit dlouhou dobu, která uplynula mezi činem a výpovědí svědka, během které měl svědek dostatečný prostor k tomu si podmínky na místě činu ověřit.
99. Přesto je vhodné se u tohoto důkazu zastavit. Soud nemůže zpochybnit, že svědek identifikoval správně osoby, které jej opakovaně míjeli ve svém vozidle. Zde je ale třeba dát za pravdu námitkám obhajoby, že svědek věděl, které osoby v protijedoucím vozidle budou, byť neznal jejich umístění. Mohl se proto soustředit pouze na tuto odpověď. To je ale situace odlišná od té, kterou měl zažít 23. 11. 2008. Absentuje zde totiž onen moment překvapení, kdy vnímání svědka muselo reagovat na zcela nečekanou situaci a identifikovat v krátké době mnoho osob, věcí a dějů. Pokud proběhl vyšetřovací pokus v intencích výpovědi svědka (místo míjení automobilů a jejich rychlost), pak měl svědek jen pár sekund na sledování situace kolem sebe. Podle názoru soudu není v možnostech lidského vnímání, aby během tak krátké doby zachytil množství detailů, které popisuje (identifikace obou obžalovaných, částečný popis oblečení obž. Š██████,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

identifikace psa včetně rasy a popisu jeho obojku, barvu vozidla, identifikace poškozeného), zejména s ohledem na to, že na takovou situaci nemohl být připraven a neočekával jí.

100. Videozáznam vyšetřovacího pokusu zachycuje světelné podmínky na místě míjení automobilů. Ty možná umožňovali identifikaci osob, na druhé straně je patrné, že světla zde není nazbyt. Hlavním světelným zdrojem jsou nepochybně reflektory automobilů. Poté, co se obě vozidla minula, je patrné, že za vozidlem, které vleklo poškozeného, je naprostá tma. A zde je třeba se vrátit k výpovědi svědka N■■■■■, který mimo jiné uvedl, že tažené tělo pozoroval ještě ve zpětném zrcátku. To je podle názoru soudu právě citovaným důkazem vyvráceno.
101. Poslední věc, kterou je třeba zmínit k vyšetřovacímu pokusu, je otázka osvětlení, které dopadalo na účelovou komunikaci z domu svědka V■■■■■. Svědek podrobně popsal, které reflektory byly na domě osazeny v době činu a jakým způsobem docházelo k jejich rozsvěcení. Svědek N■■■■■, potažmo obžaloba, argumentují tím, že komunikace se osvětlila automaticky jedním z reflektorů, reagujícím na pohyb. Svědek V■■■■■ však uvedl, že při vyšetřovacím pokusu ovládal jednotlivá světla ručně, a to na pokyn policie. V tomto směru tedy mohou být konečné výstupy z pokusu zkrácené.
102. Přes právě řečené soud nepovažuje za nutné doplňovat dokazování o další vyšetřovací pokus, neboť výpověď svědka N■■■■■, kterou má právě tento důkaz potvrdit, považuje již z výše uvedených důvodů za nevěrohodnou.
103. Soud tedy závěrem konstatuje, že zásada zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností vyžaduje, aby soud opřel své rozhodnutí o vině a trestu o jednoznačně zjištěná a bezpečně prokázaná fakta, nikoli o pouhou pravděpodobnost.
104. Jak už bylo podrobně vysvětleno, důkazy opatřené do okamžiku, kdy byl vyslechnut svědek N■■■■■, k uznání viny obžalovaných nepostačovaly. Výpověď svědka N■■■■■ nelze označit za důkaz, který by důkazy dosavadní verifikoval a utvořil s nimi uzavřený řetězec, o kterém by již nebyly pochybnosti. Naopak, soud vyložil, proč z mnoha důvodů považuje jeho výpověď za nevěrohodnou. A právě z těchto důvodů nemohl rozhodnout o vině obžalovaných. Na tom nic nemění ani fakt, že v obhajobě obou obžalovaných se objevují místa, které nelze logicky vysvětlit a lze se i domnívat, že obžalovaní neměli důvod je uvádět, kdyby s věcí neměli nic společného (alibi Š■■■■■ a N■■■■■, pachové stopy na těle poškozeného apod.). Na druhé straně je třeba zdůraznit, že obžalovaní se mohou hájit způsobem, jakým uznají za vhodné a povinností orgánů, činných v trestním řízení je dokázat jim případnou vinu. Pokud se to i přes veškeré dostupné důkazy nepodaří, musí být obžalovaní proštěni obžaloby.
105. Závěrem je také třeba znovu připomenout shora citovanou judikaturu, podle které nemůže být odsuzující rozsudek vystaven zcela či převážně na výpovědi utajeného svědka. A právě k takové situaci by došlo v této věci. Výpověď svědka N■■■■■ (kdyby jí soud uvěřil) by totiž byla dominantním usvědčujícím důkazem, který by byl pouze velmi slabě podpořen odborným vyjádřením z oboru pachové identifikace (o to jen ve vztahu k obžalovanému N■■■■■).

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho popisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 19. srpna 2020

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová